75STE JAARGANG No. 9878 MAANDAG 28 JULI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24)99

TURKIJE, PERZIE en PAKISTAN tegen ERKENNING van IRAAKSE regering

Engeland neemt soepeler standpunt in

Londen. — Volgens Amerikaanse kringen te Londen, zijn de Amerikanen van mening, dat het Verdrag van Bagdad ondanks de gebeurtenissen in Irak moet blijven bestaan, maar men waarschuwde tegen de verwachting, dat de Verenigde Staten binnenkort als volledig lid zouden toetreden.

Men verklaarde voorts, dat erkend wordt, dat het westen uiteindelijk de Iraakse republikeinse regering zal moeten erkennen, maar tijdens de huidige besprekingen te Londen wordt een dergelijk besluit niet verwacht.

Naar verluidt zijn Turkije, Perzië en Pakistan, drie mohammedaanse leden van het verdrag, krachtig gekant tegen erkenning van de nieuwe Iraakse regering, maar Engeland, dat belangrijke handels- en oliebelangen in Irak heeft, schijnt een soepeler standpunt in te nemen, hoewel dit land het ermee eens is, dat het thans — slechts twee weken na de omwenteling — nog niet het ogenblik is om het nieuwe bewind te erkennen.

In gewoonlijk betrouwbare kringen wordt gezegd, dat Turkije, Perzië en Pakistan van mening zijn, dat de organisatie van het Verdrag van Bagdad sterker zou zijn zonder Irak, dat als enige Arabische staat altijd reeds als de zwakste schakel werd beschouwd. In genoemde kringen voorspelt men, dat de conferentie te Londen zal besluiten het hoofdkwartier van de organisatie van Bagdad naar Ankara te verplaatsen.

In Amerikaanse kringen zeide men, dat Dulles en Macmillan volledige overeenstemming bereikten over de politiek en taktiek, die in verband met een Topconferentie van de Veiligheidsraad zullen worden gevolgd. De V.S. zijn voor een dergelijke Topconferentie in New York en niet in Europa, zo verklaarde men.

Volgens bepaalde berichten wenst premier De Gaulle, dat Frankrijk op een Topconferentie de rol van woordvoerder voor Europa en de pro-westelijke landen van het Middellandse-Zeegebied op zich neemt. Het blad „Le Journal de Dimanche" schreeft gisteren, dat Frankrijk een uitvoerig overleg met zijn vrienden en bondgenoten in die gebieden begint. De besprekingen van de minister van buitenlandse zaken, Couve de Murville, te Rome en Bonn, zullen vergezeld gaan van diplomatiek overleg met België, Nederland, Griekenland en misschien Spanje, ook zou kontakt worden opgenomen met Turkije, Tunesië, Marokko en Israël.

Het orgaan van de Russische communistische partij, de „Prawda", zegt, dat elke poging om Libanon en Jordanië in het Pact van Bagdad te brengen „een weloverwogen slag naar het denkbeeld van een Topconferentie zou zijn.

Zowel de „News Chronicle" als de „Daily Telegraph" zijn de opvatting toegedaan, dat het niet raadzaam is als het westen besluiten neemt aangaande het Pact van Bagdad voordat de besprekingen aan de Top zijn begonnen.

De „Manchester Guardian" schrijft, dat de leden van het Pact van Bagdad een gelegenheid geboden is om een einde te maken aan „een monumentale diplomatieke fout — het pact zelf".

De „New York Herald Tribune" daarentegen is van gevoelen, dat welke richting Irak ook zal inslaan, het Pact van Bagdad een levende werkelijkheid is, die krachtig in stand gehouden moet worden.

De Londense „Times" betreurt het, dat het Franse antwoord aan Moskou aanmerkelijk verschilt van het Amerikaanse en Britse antwoord, die beide ook verschillen vertonen. Het blad wijst op het gevaar, dat deze verschillen vastere vorm gaan aannemen en Chroesjtsjef, „die zich tot dusver merkwaardig volgzaam heeft getoond", er munt uit zal slaan.

Drastische maatregelen van gouverneur Foot

Naar een einde van de terreurgolf op Cyprus?

Londen. — Gouverneur Sir Hugh Foot heeft drastische noodmaatregelen genomen om een einde te maken aan de golf van terreur op Cyprus, die deze maand reeds meer dan 50 doden heeft geëist.

In Beiroet zijn berichten ontvangen volgens welke Sir Hugh Foot de volgende noodmaatregelen heeft afgekondigd: 1) Het verbreken van de verbindingen met de buitenwereld om het eiland volledig te isoleren. 2) arrestaties van de meeste politieke oud-gevangenen die de Liberale periode toen Sir Hugh Foot nog maar kort Veldmaarschalk Harding had opgevolgd, waren vrijgelaten. 3) Herinvoering van wetgeving die internering zonder proces mogelijk maakt. Deze maatregel werd vorig jaar opgeschort.

Voor de eerste keer zouden nu zowel Turken als Grieken om politieke redenen geïnterneerd worden. Dr. Fazil Kutchuk, leider van de Turkse beweging op het eiland, zou nog net naar Turkije ontsnapt zijn. In Turkse kringen verluidt dat hij bij tijds door de Turkse regering, die de maatregelen verwachtte, is gewaarschuwd.

Een vooraanstaande Cyprische advocaat verklaarde dat er volgens de ramingen alleen in Nicosia reeds minstens 200 mensen zijn gearresteerd. Volgens sommige niet-officiële ramingen zijn op geheel Cyprus een duizental mensen gearresteerd.

In Nicosia zaten tegen zonsondergang honderden mensen, die door het uitgaansverbod niet de straat op mochten, op de daken van hun huizen van de frisse lucht te genieten en te kijken naar tientallen vliegers met de blauwe en witte kleuren van de Griekse vlag, die Griekse Cyprioten hadden opgelaten.

Zeer weinig militaire bedrijvigheid in Beiroet en omstreken

Beiroet. — Terwijl Robert Murphy, Eisenhowers speciale afgezant, zijn besprekingen met de Libanese leiders en president Sjamoen voortzet om een oplossing voor de Libanese krisis te vinden, is de Amerikaanse militaire bedrijvigheid in de omstreken van Beiroet praktisch nul. Sinds de Amerikaanse landingen hebben drie mariniers de dood gevonden, alle drie per ongeluk. De eerste verdronk, de tweede werd door een schildwacht doodgeschoten, toen het antwoord op de sommatie uitbleef, en de derde werd bij het plotseling afgaan van zijn geweer dodelijk getroffen.

De Libanese rebellen blijven sporadisch op de Amerikanen schieten, maar tot nu toe hebben zij er geen geraakt. De Amerikanen trachten van hun kant zich zo weinig mogelijk met de burgeroorlog in het land te bemoeien. De landingsschepen van de zesde vloot alsmede het vliegkampschip „Saratoga" zijn inmiddels in de havens van Bari (Italië) en Rhodes (Griekenland) aangekomen.

Raab overhandigde geschenken aan Chroesjtsjef

Moskgu. — Kanselier Raab, de leider van de Oostenrijkse regeringsdelegatie die zich te moskou bevindt voor overleg met de Sowjet-autoriteiten, heeft voor het begin van de besprekingen aan premier Chroesjstjef twee geschenken overhandigd. nl. een door Karl Marx geschreven en een documentaire film over de Oostenrijkse paardenfokkerijen.

Grotere vraag naar olie-produkten in tweede helft 1958?

Tilsa. — Het „Oil and Gas Journal" heeft voorspeld, dat de olieindustrie in de tweede helft van dit jaar een krachtig herstel te zien zal geven. Volgens dit blad zal de totale vraag naar olie-produkten in de tweede helft van dit jaar 3,1 procent groter zijn dan in de overeenkomstige periode van 1957, terwijl de binnenlandse vraag een stijging van 4 procent zal vertonen.

Russisch antwoord op V-S.-nota over neerschieten van Amerikaanse vliegtuig

Moskou. — Het Russische persbureau Tass heeft het Russische antwoord bekendgemaakt op een Amerikaanse nota van 1[illegible] juli, waarin wordt geprotesteerd tegen het neerschieten door migstraaljagers van en Amerikaans militair vliegtuig boven Russische Armenie. Volgens de Amerikaanse nota was het vliegtuig ongewapend en onopzettelijk het Russische luchtruim binnengevlogen.

Volgens het Russische antwoord zoekt de Amerikaanse regering uitvluchten, verdraait zij de feiten en heeft zij zelfs de vrijheid genomen een protest in te dienen alsof het vliegtuig was, dat het Russische luchtruim was binnengedrongen maar een Russische vliegtuig die de Amerikaanse grens had geschonden.

De Russische regering acht het Amerikaanse protest ongegrond en niet ter zake doende. Ook de Amerikaanse beschuldiging van mishandeling van leden van de bemanning van het Amerikaanse vliegtuig door bewoners van het gebied waar het toestel landde is volgens de Sowjet-Unie volkomen ongerechtvaardigd.

—:—

De 2.200 km. lange spoorlijn van Peking naar Kanton is onderbroken doordat een brug over de Gele rivier is beschadigd.

Drie Jordaanse ministers in BAGDAD vermoord?

Parijs. — Volgens de Egyptische bladen zijn de drie Jordaanse ministers van het kabinet ter Arabische Unie die zich op het ogenblik van de staatsgreep in Bagdad bevonden, door een menigte vermoord. Het betreft Ibrahim Hasjem, vice-premier van de Unie, Soeleiman Toekan en Choeloessi Chairy, minister van defensie en minister van Arabische zaken der Unie.

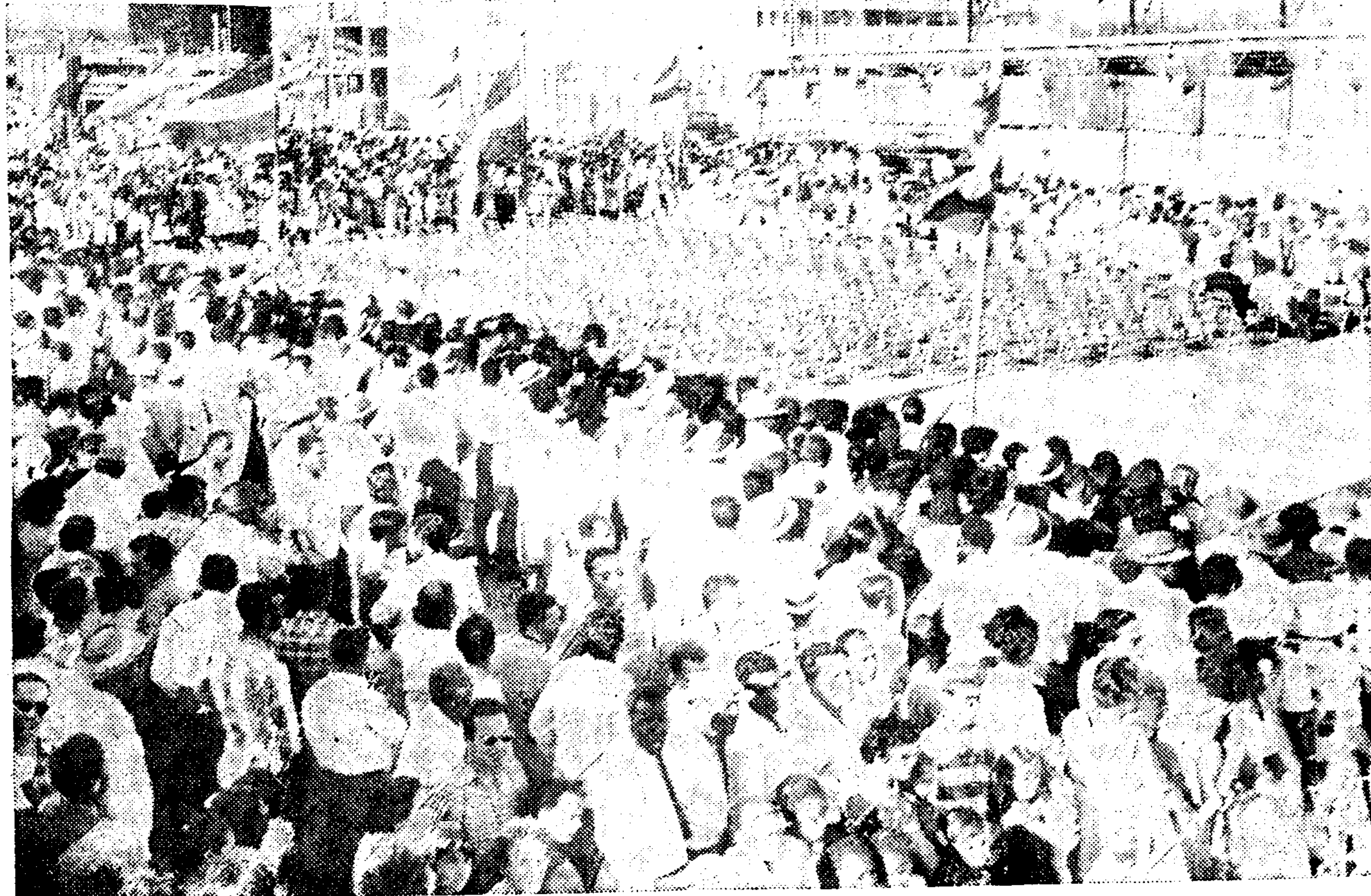
Voorts melden de Egyptische bladen, dat er thans te Bagdad foto's worden verkocht van de verminkte lijken van kroonprins Abdoel Illah en oud-premier Noeri Al Said.

PERONISTEN herdachten overlijden van EVA PERON

Buenos Aires. — In Buenos Aires hebben duizenden Peronisten zaterdag het overlijden van Eva Perón, de echtgenote van de verdreven Argentijnse diktator herdacht. De politie heeft transgas moeten gebruiken om de betogers te verspreiden. In de provincie Buenos Aires hebben de Peronisten zestig missen voor Eva Perón laten lezen.

V.S. overwegen neutralisering in LIBANON

Londen. — De Verenigde Staten overwegen een neutralisering in Libanon, zo wordt in de omgeving van de Amerikaanse delegatie naar de Londense bijeenkomst van het Pact van Bagdad gezegd. Hieraan wordt echter toegevoegd, dat dit slechts kan worden uitgevoerd als onderdeel van een door de Verenigde Naties in te stellen verbod op wapenzendingen naar het Midden-Oosten. Van Amerikaanse zijde in Londen wordt vernomen, dat Turkije, Perzië en Pakistan — leden van het Pact van Bagdad — buiten een wapenembargo zouden moeten vallen. Turkije is ook lid van de NAVO en Pakistan van ZOAVO.

Ter gelegenheid van de officiële in gebruikname van de eerste eenheid van de waterfabriek op Aruba waren er naar schatting ongeveer vier duizend belangstellenden aanwezig. De meerderheid der genodigden liet echter verstek gaan, zoals mén ziet uit het grote aantal lege stoelen.

ZILVEREN PRIESTERFEEST Pastoor JULIO HENRIQUEZ

Parochie Santa Maria eerde een voortreffelijk priester

Gisteren is onder overweldigende belangstelling het zilveren priesterfeest gevierd van pastoor Julio Henriquez. De parochie van Santa Maria, waaraan „pader Julio" reeds zovele jaren zijn beste krachten heeft gewend, heeft tezamen met vele vrienden en belangstellenden van elders gezorgd voor een prachtig feest.

Om negen uur werd de jubilerende pastoor door een commissie van ontvangst en een stoet bruidjes ingehaald. Mgr J. M. Holterman vergezelde persoonlijk de jubilaris.

Nadat de pastoor zich met de liturgische gewaden had bekleed, betrad hij de feestelijk versierde kerk.

Bij het heilig Misoffer werd hij geassisteerd door twee andere Curaçaose priesters, de Weleerw. Zeergel. heer dr A. Römer, diaken, en de Zeereerw. heer W. Ellis als subdiaken. De Hoogeerwaarde Pater Vicarius L. van Rooy fungeerde als presbyter assistens. Mgr Holterman had op het priesterkoor plaats genomen.

Verschillende andere leden van de geestelijkheid gaven in de tot op de laatste plaats bezette kerk blijk van hun belangstelling. Zeer indrukwekkend was de prestatie van de Schola Cantorum, bestaande uit jongemannen van Santa Maria, die o.l.v. Br. Salesius de wisselende gezangen uitvoerde.

Na het Envangelie hield de bisschop de feestpredikatie, waarin Mgr zowel het ideale beeld van de parochie-herder als de verdiensten van de jubilaris op gloedvolle wijze aan de gelovigen voorhield.

Na beëindiging van het Dankoffer begaf men zich in een feestelijke stoet naar de speelplaats van de jongensschool, begeleid door de feestelijke klanken van de Band van de jongens van Scherpenheuvel.

De ceremonie-meester, de heer S. Curiel, had moeite het geduld van de mensen op de proef te stellen, zo graag wilde iedereen de alom geachte priester persoonlijk de hand drukken. De heer Curiel sprak in het Papiaments namens de gehele parochie en bood de pastoor een feestgeschenk aan onder couvert, hetgeen hem werd overhandigd door de kleine Ruthlin Kipp.

Namens de Nederlands sprekenden voerde de heer Van Haaren het woord, namens de Engels sprekenden de heer V. Raphael en voor de Portugezen de heer J. Dorego. Alweer moest men de menigte verzoeken nog even met hun persoonlijke wensen te wachten, omdat de pastoor gaarne nog zelf wilde spreken. In echt doorvoelde woorden, die op vele aanwezigen zichtbaar indruk maakte, dankte pastoor Henriquez allen, die hadden medegewerkt om hem het priesterschap te doen bereiken en de velen, die thans dit feest op zo sublieme wijze hadden doen slagen. Geestig betrok hij hierin de al te bescheiden kapelaan, pater Braham, die als voorzitter van het Huldigingscomité, zo veel werk verzet had in de afgelopen weken.

Namens het Eilandsbestuur was aanwezig de gedeputeerde E. Morkos. De „brindis" werd geserveerd door meisjes van de Jeugdgroep „Maria Goretti" van Santa Maria, in keurige uniformen.

Gisteravond was er nog een buitengewoon geslaagde feestavond, waar de talrijke groeperingen van deze bloeiende parochie ieder op eigen wijze de feesteling hulde bracht.

Bijdragen werden geleverd door het meisjeskoor, dat ook 's morgens in de kerk zich op zijn best had laten horen, de Congregatie, de Naaischool, de Verkenners en de jeugdgroep „Maria Goretti".

De Vincentius Harmonie blies er lustig op los. Omstreeks half elf kwam er aan dit prachtige feest, waarbij Santa Maria zijn geziene pastoor een onvergetelijke hulde en dankbetuiging bracht, een einde.

Explorer IV zwaarste van tot dusver gelanceerde Amerikaanse SATELLIETEN

Washington. — Het Amerikaanse leger heeft zaterdag een kunstmaan, Explorer IV met goed gevolg afgeschoten. Later werd gemeld, dat de kunstmaan in zijn baan terecht gekomen was.

Volgens voorlopige gegevens varieert de afstand van de nieuwe Amerikaanse kunstmaan tot de aarde van ongeveer 300 tot 2200 km. Haar levensduur wordt geschat op vijf jaar.

De snelheid is 22.400 tot 28.800 km per uur. In ongeveer 112 minuten beschrijft de vierde verkenner zijn baan om de aarde.

Met het blote oog zal de kunstmaan niet kunnen worden waargenomen. Met behulp van een telescoop zal zij mogelijk 's ochtends, in Zuid-Afrika, Australië en in Argentinië te zien zijn. **In de avondschemering mogelijk op Curaçao, Hawaii en misschien in Peru.**

Het gewicht van de nieuwe verkenner is ongeveer 17,23 kg, waardoor hij de zwaarste van de tot dusver door Amerikanen gelanceerde satéllieten is. Hij werd in zijn baan gebracht door een raket van het type Jupiter-C, een door het Amerikaanse leger geconstrueerd wapen.

Er vliegen op het ogenblik vier satellieten om de aarde: de verkenners één en vier van het Amerikaanse leger, de Vanguard 1 van de Amerikaanse marine en de — in vergelijking met de Amerikaanse kunstmanen — reusachtige derde Spoetnik van de Russen, die volgens radio-Moskou gisteren zijn duizendste omloop om de aarde heeft beschreven.

De leider van de technische dienst van het Amerikaanse leger voor het lanceren van raketten, Werner von Braun, verklaarde zaterdagavond op een persconferentie, dat de voorbereiding voor de lancering van deze kunstmaan in recordtijd is volbracht.

Wij kregen toestemming om ons onderzoek uit te breiden nadat Verkenner 2 het bestaan van een intense straling op circa duizend kilometer hoogte had aangetoond, zo zei hij. Voor de nieuwe Verkenner moesten geheel nieuwe instrumenten worden vervaardigd, hetgeen acht weken in beslag nam.

Von Braun deelde voorts mede, dat het leger toestemming heeft gekregen om nog drie satellieten te lanceren voor het bestuderen van de kosmische straling.

Na de plechtigheden in de kerk begaf een stoet, voorafgegaan door de jubilaris in gezelschap van de Bisschop, naar de plaats van de receptie.

POLITIEKE VOORLICHTING

In de kolommen van haar editie van zaterdag jl. gaf de „Amigoe di Curaçao" plaatsruimte voor de publikatie van een artikel getiteld: „Een Dwaze Eis". Duidelijkerhalve willen wij alsnog iets vermelden omtrent de ondertekenaar „Comité ter Voorlichting van het Antilliaanse Volk". Dit comité, stelt zich ten doel door enkele publikaties in de tijd, die nog rest vóór de verkiezing, het volk van de Nederlandse Antillen van voorlichting te dienen over de betekenis en konsekwenties van de door de Regering voorgeschreven verkiezingen voor een nieuwe Staten. In dit comité hebben zitting genomen leden van de oppositie-partijen op Aruba en Curaçao, t.w.: de Arubaanse Volkspartij, de Nationale Volkspartij Aruba, de UNA, de Arubaanse Liberale Partij, de Nationale Volkspartij en de Katholieke Volkspartij.

Wij juichen de toeleg van mensen, die de gevaarlijke ernst van dit ogenblik boven alles stellen, ten zeerste toe.

* * *

In dit verband menen wij verplicht te zijn enkele kanttekeningen te plaatsen bij de beschouwingen „Gezien door een Antilliaan" van zaterdag, 26 juli.

De schrijver, wiens wekelijks bijdrage door de Redaktie zeer op prijs wordt gesteld, heeft zaterdag jl. zijn standpunt uiteengezet betreffende de „wenselijkheid en mogelijkheid van het verbinden van lijsten".

Bij een keuze tussen enerzijds de vorming van een „Antilliaans Eenheidsfront" en anderzijds het behouden van volledige zelfstandigheid voor een afzonderlijke partij slaat de weegschaal voor „een Antilliaan" volledig door naar het laatstgenoemde. Hij motiveert deze opvatting met te wijzen op de afwezigheid van de faktor „wederzijds vertrouwen", waardoor men niet in staat is „het nabije verleden te vergeten en de ervaring van enkele jaren geleden met de mantel der liefde te bedekken".

Wij denken hier echter aan nog iets anders dan de mantel der liefde, n.l. de ernst van het ogenblik, waardoor geëist wordt, dat het Antilliaanse volk zo duidelijk mogelijk zal spreken, óók naar buiten. Legt deze „proklamerende" faktor geen gewicht in de schaal?

Is daarenboven een verbinding van lijsten door zichzelf respekterende partijen in wezen en in praktijk nog niet iets heel anders dan het laten varen van eigen zelfstandigheid en principiële grondslag? Dat er in het nabije verleden door een partij een op zijn zachtst gezegd vrij bedenkelijke koehandel in allianties bedreven is, kan o.i. toch niet de doorslaggevende reden zijn, om zich van iedere alliantie verre te houden.

Men versta ons goed: wij erkennen eveneens het onverkorte recht van welke partij dan ook, zijn vrijheid van handelen geheel te behouden.

Doch de behoefte aan een duidelijke „proklamatie" zowel voor het kiezersvolk als voor de buitenwereld is — zeker na het volstrekte tekort aan reële voorlichting zijdens de Regeringspartijen — een wel zéér zwaar wegende faktor, waarvan wij de behandeling na de zware feiten, vermeld in de aanvang van de bijdrage van „een Antilliaan", in het vervolg van zijn betoog node missen.

* * *

Na de publikatie van het Urgentie-Programma van de K.V.P. gaan wij morgen over tot de publikatie van „Gezag en Vrijheid", de beginselverklaring, die werd uitgegeven door de Nationale Volkspartij. Een dergelijke verklaring van een politieke partij in een christelijk land achten wij van zeer groot belang.

Mexicaanse film won eerste prijs op expositie in VENETIE

Venetie. — De Mexicaanse film „Pulgarcito" heeft de eerste prijs gewonnen van de tiende internationale filmexpositie die in Venetie is gehouden en uitsluitend films bestemd voor kinderen omvatte.

Volgens de jury wordt in deze film met opvallende frisheid en on een zeer gevoelige wijze een fabel verteld welke traditioneel is voor vrijwel alle landen ter wereld.

In de categorie films met een leeftijdsgrens tot zeven jaar behaalde de Russische filmers opmerkelijke sucessen.

Oud-leerlingen Radulphus-College vierden Curacao-dag

Willemstad. — Zaterdagavond vond in de feestelijk versierde aula van het Radulphus College een officiële herdenking plaats van de dag waarop ons eiland Curaçao 459 jaar geleden door de Spaanse ontdekkingsreiziger. Alonso de Ojeda, werd ontdekt.

Deze herdenkingsavond werd georganiseerd door de pas opgerichte vereniging van oud-leerlingen van het Radulphus College „Oriens".

Het officiële gedeelte van deze Curaçao-dag viering werd geopend met een korte redevoering van de voorzitter dezer vereniging de heer J. R. la Cruz. Na zijn speech werd een heildronk uitgebracht op het welzijn van ons geliefd Curacao. Vervolgens hield Pater Brada O.P. een zeer interessante causerie over de persoon Alonso de Ojeda. Om de figuur Alonso de Ojeda behandelde spreker de geschiedenis van Curaçao, waar de verschillende gebeurtenissen geleid hebben tot wat het nu is: een typisch samengaan van spaanse, afrikaanse en nederlandse invloed, hetgeen Curaçao een geheel eigen karakter geeft. Hierna trad de welbekende pianist de heer S. De Castro op. Ten gehore werd gebracht de Curaçaose wals „Aura".

Dit was niet alleen ter herdenking van de Curaçao-dag, maar tevens ter gedachtenis van de pas overleden pianist en componist wijlen de heer Albert Palm.

De zanger Bertrand zong vervolgens met een gevoelvolle en warme stem: „You never walk alone" en „I believe". Ongetwijfeld doordrongen van onze Spaanse inslag getuigde het optreden van de heer O. Kwas

Op voortreffelijke wijze werden door hem twee Spaanse gedichten nl. „La fatal" van Ruben Dario en „Romance de las estrellas" van Ruben Navarro voorgedragen. Het warm applaus weergaf de waardering van dit optreden. Na de pauze trad een typisch Curaçaose muziekensemble op nl. „Conjunto Bentá".

De conjunto bracht diverse typische Curaçaose stukken ten gehore.

De aanwezigen toonden veel interesse voor de wijze waarop het instrument de „bentá" bespeeld wordt. Het applaus dat deze groep dan ook ten deel viel was hartelijk.

Tot slot van het officiële gedeelte van deze avond trad een van onze zangeressen. Mej. Astrid Fraai, op. Begeleid aan de piano door de heer De Castro zong zij met haar bijzonder mooie stem „Beautifull dreamer" van Steven Foster en „Torna a Surriento" van De Curtis. Onder een warm applaus van de aanwezigen werd haar een bouquet aangeboden namens het bestuur van de vereniging Oriens.

Na dit officiële gedeelte van de avond is er nog tot twee uur 's nachts gedanst op de muziek gebracht door „Los Colegiales".

Deze avond van de vereniging Orens" mag in alle opzichten geslaagd worden genoemd.

Israelische regering vraagt opschorsing olievervoer over Israel

Tel Aviv. — Te Tel Aviv is van gewoonlijk welingelichte zijde vernomen dat de Israelische regering de autoriteiten te Londen heeft medegedeeld dat de vluchten over Israelisch gebied van Britse vliegtuigen, die olieprodukten naar Jordanie vervoeren, moeten worden opgeschort.

De Israelische regering meent, dat de overkomst met Engeland over het tijdelijk door Britse vliegtuigen gebruiken van een luchtweg over Israel een beperkt karakter had en dat er reeds meer vluchten hebben plaats gevonden, dan hierin voorzien was.

Peking. — Een reusachtig deel van de Noord-Chinese vlakte is overspoeld door het water van de Gele rivier. Dit is de grootste overstroming sinds de communisten, negen jaar geleden, in China aan de macht kwamen, aldus is uit Peking gemeld. Volgens Chinese persberichten zijn ongeveer 3 miljoen arbeiders en boeren in allerijl uitgezonden om dijken van de Gele Rivier en de rivier de Jangste te herstellen.

West-End:

„Sweet Smell of Succes" om 7 uur en om 9 uur. „Commando Cody".

Cinelandia:

Optreden van Carlos Argentino in combinatie met de Spaanse film „Besame Mucho" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:

„Schwarzwaldmelodie om 7 en 9 uur n.m.

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris, tel: 35747:

25ste Curom-uitzending voor Strijdkrachten droeg bijzonder karakter

Willemstad. — Zaterdagavond vond in de Marinierskazerne Suffisant de 25e uitzending van de Curom voor de strijdkrachten op de Nederlandse Antillen plaats.

Ter gelegenheid hiervan gaf de Curom een cabaret-avond in de cantine van de M.K.S., waaraan de Curom-artisten: Trio Universo, de zusters Van Heeswijk, Wil Epker, mej. Rita Boerrigter en de Marinierskapel en de Boeren Blaaskapel, beide o.l.v. sergeant Van Marsbergen, hun medewerking verleenden. Tevens werkten mede aan dit programma tante Aukje, de heer Cloo en de heer Rudi Hollander, die in de controlekamer aan het Waaigat zat.

De avond werd geopend door de commandant van de M.K.S., majoor B. Dunki-Jacobs met een korte rede, waarin hij speciaal zijn dank betuigde aan het Curom-personeel voor dit wekelijkse zaterdagavond-programma voor de strijdkrachten, dat zozeer in de smaak der jongens valt.

Onder de aanwezigen bevonden zich Z.E. Gouverneur Speekenbrink, vergezeld van zijn echtgenote; commandeur Goossens en andere militaire autoriteiten.

Een woord van lof is hier zeker op zijn plaats voor de militaire politie voor de wijze, waarop deze bij zulke gelegenheden het verkeer weet te regelen.

Na het cabaret-programma van de Curom werd tot laat in de nacht gedanst op de tonen van de Hell's Gate Steelband en het Conjunto Universal.

Curacaose LIONS ontvingen de heer BRUNT

Willemstad. — De secretaris-penningmeester van de Kon. Ned. Voetbal Bond, de heer Brunt, een van de officials van de Nederlandse voetbalploeg, is lid van de Haagse Lions club. Dit was voor de Lions op Curaçao reden om zaterdagmiddag in hotel „El Curaçao Intercontinental" een lunch te organiseren met als ere-gasten Lion Brunt en de voorzitter van de KNVB, de heer Schröder. In een allergenoegelijkste sfeer hebben deze beide Nederlandse autoriteiten uit de voetbal wereld en nog enkele andere gasten, onder wie de voorzitter van de CVB, de heer Mordy Maduro, kennis kunnen maken met de bestuursleden van de Curaçao Lions Club.

Het was een bijzondere verrassing dat de heer Brunt een vaantje van het district 110, Nederland, als cadeau voor de Curaçaose club had meegenomen, terwijl op zijn beurt de voorzitter van de Curaçaose Lions, Alfred Moron Jr., een keurige briefopener uit zijn zak wist te toveren om er Lion Brunt mee te verrassen.

Er werden aan deze lunch verscheidene woorden gesproken, nieuwe vriendschapsbanden werden gesloten en oude vernieuwd.

De eerste kinderjaren

De pedagogische stelling, dat de eerste levensjaren van een mens de belangrijkste zijn voor de opvoeding vindt merkwaardigerwijs een bevestiging in een oud papiaments spreekwoord. De oorzaak bepratend, hoe het toch komt, dat deze of gene zover van het goede pad is afgedwaald, zegt men wijselijk: „Rosea di mama ta desgracia di mal jiu": De adem van de moeder is het ongeluk van een slecht kind.

De drie zusters Van Heeswijk, die zateravond optraden in het cabaretprogramma in de kantine van de M.K.S. Opde foto: de „Heeswijk Sisters" tijdens een nabootsing van „Dorus".

WIJ STELLEN U VOOR:

MR I. C. DEBROT

LIJSTLEIDER VAN DE K. V. P. VOOR DE KOMENDE VERKIEZINGEN

De lijstleider van de Katholieke Volkspartij, Mr Isaac Celestino Debrot, is sinds de oprichting van de K.V.P. steeds lijstleider geweest voor de Statenverkiezingen. Op 17 maart 1949 werd hij voor het eerst gekozen in de Staten en hij maakt sinds dat jaar onafgebroken deel uit van dit College.

Mr Debrot werd geboren op Curaçao op 11 november 1910. Nadat hij het St Thomascollege in Willemstad had doorlopen, vertrok hij in 1926 naar Nederland, waar hij zijn middelbare studies voortzette te Nijmegen en Rolduc. In 1934 werd hij student aan de R.K. Universiteit te Nijmegen, alwaar hij in 1940 de meesterstitel behaalde.

Gedurende enige tijd oefende hij rechtspraktijk uit in Amsterdam. In Den Haag was hij ook enige tijd werkzaam op het Ministerie van Handel en Nijverheid.

In 1945 keerde mr Debrot naar de Antillen terug en aanvaardde de funktie van Hoofd van Sociale Zaken op het Departement van Sociale- en Economische Zaken. Vorig jaar werd hij benoemd tot Hoofd van de Dienst voor Justitiële Jeugdzorg.

Over zijn **Staten-loopbaan** nog het volgende:

In 1951 werd hij gekozen tot voorzitter van de Staten. Hij maakte deel uit van de Ronde Tafel Conferentie NEDERLAND-NEDERLANDSE ANTILLEN-SURINAME in 1952 en 1954.

Mr Debrot vertegenwoordigde de Nederlandse Antillen op verschillende bijeenkomsten van de „International Labour Organization", alsook op de vele vergaderingen van de Caraibische Commissie. In 1952 diende hij te Montego Bay (Jamaica) een resolutie in tot herziening van de handvest der Caraibische Commissie, aangepast aan de nieuwe staatkundige verhoudingen in het Caraibische gebied. De resolutie werd met algemene stemmen aanvaard. Dit jaar zal de herziening plaats hebben.

De lijstleider van de K.V.P. voor de komende verkiezingen trad op verschillende plaatsen op als promotor van de oprichting van een „Caraibische Gemeenschap", met

behoud van de bestaande historische banden en voor de gedachte van de „Home Caribensis", de Caraibische mens.

Ten aanzien van zijn andere werkzaamheden als vertegenwoordiger van de K.V.P. in de Staten, zij vermeld:

— Zijn onophoudelijk streven naar een Koninkrijks Televisie- en Radio-zender op de Antillen.

— De doorbreking van de vroegere 8—8—3—2 verhouding in de Staten, waartoe de stoot gegeven is door zijn nota in 1949.

— Zijn voorstel om in de Antillen een rechtvaardige zetelverdeling in te voeren, eventueel door uitbreiding van de Staten.

— Zijn streven naar stimulering van bona-fide Arbeidersorganisaties.

— Zijn voorstellen om te geraken tot de wettelijke instelling van een „Centrum van de Arbeid", waar werkgever, werknemer en overheid in geregeld kontakt alle voorkomende problemen de arbeidsverhouding betreffende, op paritaire basis zullen bespreken.

Voorts heeft hij vragen gesteld over:

het secessie-recht, toen dit door ons Zusterrijksdeel Suriname ter tafel werd gebracht;

over: de konsekwente toepassing van het beginsel **gelijkstelling onderwijs:**

over: **de uitzettingszaak van de journalist De Wit** (waardoor deze affaire uit de doeken werd gedaan);

over: **de loyale uitvoering van het Statuut**, enz., enz.

Mr Debrot heeft onlangs in de Staten op bijzonder felle wijze geprotesteerd tegen de aanvallen op de **Rechterlijke Macht** en gepleit voor de handhaving van de onafhankelijkheid van dit college.

KVP's lijstleider heeft in de afgelopen jaren, waarin zo vaak andere factoren dan het nuchter en gezond verstand werkzaam waren en onrust en verwarring veroorzaakten, een zeer belangrijke rol gespeeld als de man die door de storm en de branding der sentimenten heen, de Nederlandse Antillen op het compas der redelijkheid aeprobeerd heeft te loodsen naar de veilige haven der autonomie, binnen het Rijksverband.

VOOR EEN EERLIJKE, VOORUITSTREVENDE POLITIEK

STEMT K.V.P.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Welke richting?

In de eerste plaats mogen wij U onze hartelijke dank betuigen voor de spontane wijze waarmede U gemeend hebt onder ons vorig artikel een pittig — kort doch krachtig — naschrift te plaatsen, waarin onze stelling op deskundige wijze werd geaccentueerd in een meer algemene zin, zodat zij ook van pas zou zijn op andere alhier residerende Rijksgenoten die ergens anders het levenslicht hebben aanschouwd.

Nochtans gelieve men het ons niet ten kwade te duiden, wanneer wij voortgaan met ons hoofdzakelijk te wenden tot onze Landgenoten.

Dank ook aan de velen die verschillenden van ons hebben opgebeld en/of op straat hebben aangehouden om ons hun instemming te betuigen inhoudende tevens een morele steun en een stimulans om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Eveneens zijn wij erkentelijk voor de weerlegging door de Beurs & Nieuwsberichten van wat een tweetal inzenders ons z.g. als tegenargumenten hebben willen opdissen. Die weerlegging was o.i. zo afdoend dat wij daaraan moeilijk iets meer konden toevoegen.

Wij zijn niet zo naïef om te geloven dat er geen Surinamers zouden bestaan die gelijk ook andere Rijksgenoten dat waren, ook leden zijn van de D.P. en uit hoofde daarvan het niet zonder meer met ons eens zouden zijn, ofschoon onze stellingen aan duidelijkheid niets te wensen overlaten zodat ook deze categorie vroeg of laat, mits nuchter nadenkend, het licht in deze ook zouden kunnen zien.

Vast staat, dat door het geschrijf van bedoelde inzenders, niets is veranderd aan de zakelijke basis van ons betoog n.l. dat het deze keer gaat om de vraag **welke richting** de Antillen zullen kiezen. Rechts of links met alle gevolgen van dien, en dat onze stemmen de balans sterk zullen beïnvloeden, zo sterk dat de aan te geven richting juist van die stemmen afhankelijk zou kunnen zijn.

Dit wordt duidelijk als men nagaat, dat de D.P.-lijst in de vorige verkiezingen zonder onze stemmen bijna zeker 2 zetels minder zou hebben behaald.

Hieruit blijkt dat van de vorige kiezers de overgrote meerderheid rechts georienteerd was.

Wij hebben onze landgenoten tot dusverre **niet gesuggereerd op een bepaalde partij te stemmen.**

Wat dat betreft hebben de inzenders de plank (misschien opzettelijk?) misgeslagen.

Slechts wilden wij het gevaar onderstrepen dat met onze stemmen op de D.P. uit te brengen de verkiezingsuitslag zelfs tegen de uitdrukkelijke wens van de overige bevolkingsgroepen, — waaronder de in de Antillen geborenen, naar links kan uitvallen, met alle gevolgen van dien voor allen.

Overigens zijn ook wij van oordeel dat door wrijving licht ontstaat, en stellen het op prijs nadrukkelijk te verklaren, dat wij slechts zakelijke opmerkingen, of stellingen die niet paralel lopen met de onze, in behandeling zullen en wensen te nemen.

De onderhavige aangelegenheid is naar onze overtuiging te ernstig om onze tijd te gaan verspillen aan persoonlijke futiliteiten, waardoor de zaak slechts vertroebeld zou worden.

Na dit korte intermezzo, zij het ons veroorloofd ons artikel te vervolgen.

Er zijn nog velen die de grote fout maken om à priori aan te nemen dat alle Surinamers de D.P. aanhangen, enkel om het feit dat de meeste Surinaamse stemmen de vorige keer op de Surinaamse kandidaat die op de D.P.-lijst voorkwam, werden uitgebracht.

Niets is minder waar. Want ofschoon wij als het ware van nature er van houden om ons in onze eigen groep te verenigen, neemt deze drang niets weg van het feit dat wij ook voortdurend onze ogen en oren de kost geven en vervolgens individueel onze eigen opinie vormen ten aanzien van de diverse aangelegenheden die op onze samenleving van bepaalde invloed kunnen zijn.

Zo hebben wij ook bijna vier jaren lang het politieke doen en laten van de diverse partijen met de nodige belangstelling gevolgd.

Indertijd hadden wij er groot belang bij om onze stem ook in de politiek te laten horen, eensdeels omdat wij daarin wensten bij te dragen tot vooruitgang van onze Gemeenschap, maar — laten wij eerlijk zijn — ook omdat wij bepaalde specifieke verlangens hadden die onze groep ten goede zouden komen en die inmiddels grotendeels verwezenlijkt zijn.

Voor onze groep in het bijzonder was de inzet, het zich laten gelden in de politiek, teneinde alle politieke en sociale discriminatie te vermijden, en met succes o.a. in de teruggave van de ons toekomende depositogelden, zoals onlangs eindelijk werd verwezenlijkt.

Dus indertijd hadden wij grotere groepsbelangen te verdedigen en wel op een wijze waarop het algemeen belang van onze gemeenschap niets te lijden had.

Doch thans is het ook ons duidelijk dat de algemene inzet niet gelijk de vorige gebaseerd is op een strijd om de macht van de ene partij te ontnemen ten bate van een andere partij. Het gaat deze keer niet zo zeer wie of welke partij tot de vorming van een nieuwe Regering op grond van de uitslag van de verkiezingen in staat zal zijn.

Neen, als wij goed uitkijken dan voelen wij direkt aan, dat het deze keer om hogere waarden gaat. Hogere waarden welke wij allen, niet alleen de intellectuelen onder ons, doch ook de eenvoudige man, hebben leren kennen, aanvoelen als de gewoonste zaak ter wereld, ja zelfs hebben leren liefhebben.

Deze verkiezing gaat om **Rechts met die hogere waarden, of Links in handeloosheid naar de afgrond.**

Niemand kan ons durven wijsmaken dat het nog steeds gaat om de uitzetting zonder meer van een oppositie-man.

Het gaat n.l. om zeer principiële waarden.

Het is immers vast komen te staan dat het de D.P.-P.P.A. coalitie gaat om het verbannen „cout que cout", van de (o.i. heilzame) invloed van het **Rijk** op aangelegenheden, zoals daar zijn rechtszekerheid i.c. vrijheid van meningsuiting, die moeilijk alleen maar Landelijk beschouwd kunnen worden, doch uiteraard in het algemeen tezamen met andere grondrechten tot Rijksaangelegenheden behoren, zoals trouwens veranderd in het vrijwillig door alle drie partners van het Koninkrijk aanvaarde Statuut.

Ten onrechte en tegen beter weten in wordt het kiezersvolk thans voorgehouden dat het gaat om **Nederlandse** (in tegenstelling van het begrip **Rijks-**) invloed te bannen uit de Antilliaanse politiek, zogenaamd om de Antillen baas in eigen huis te doen zijn.

Het gaat ongetwijfeld om de **blijvende onbeperkte macht** om o.a. in gevallen waarin men Rijksgenoten, heden de Wit, morgen de Bruyn en straks ook de Zwart, zelfs zonder rechterlijke veroordeling vooraf, verkiest te bestempelen als persona non grata, deze cout que cout, onverbiddelijk het land uit te zetten.

Reeds om principiële redenen kunnen noch mogen wij dit, met alle democratische grondprincipe in strijd zijnde streven van de D.P. onderschrijven.

En daarom is er lang niet voor alle Surinamers een plaats in de D.P. gelederen.

Doch ook om practische motieven zouden ook de overigen zich onmogelijk daarbij kunnen aansluiten. Want:

Stel dat de D.P. daarin zou slagen (en dat zou slechts met onze stemmen kunnen gebeuren), wie garandeert ons dat die blijvende en onbeperkte macht vroeg of laat door enige — hetzij D.P. — hetzij door anderen gevormde Regering niet ten nadele van onze groep zelf aangewend zou worden?

Uiteraard zou **geen sterveling** ons dat kunnen garanderen zeker niet beter dan de thans geldende bepalingen van het Statuut, die de D.P. wenst te laten anuleren.

Nogmaals, laten wij in weerwil van eventueel persoonlijke belangen die toch van ondergeschikte waarde zouden blijken, dit principieel belang even rustig en nuchter overwegen.

En overigens nog deze vraag:

Zou het billijk zijn dat wij de Antillen, alwaar wij een vreedzaam bestaan leiden, en zijn opgenomen in familie- en vriendenkringen, zodat wij ons hier zo langzamerhand een tweede Vaderland hebben gevormd, — zou het echt billijk zijn in het voor dit land zo critieke moment, waarop de politieke balans op onze stemmen wacht, deze aan de linkse zijde te deponeren en zodoende dit Volk in het ongeluk te storten van een dictatuur?

Dat zou zich vroeg of laat ongetwijfeld gaan wreken.

Want vast staat, dat wanneer de Antillen niet blijven varen in de koers van de Rijkseenheid, zij de prooi zullen worden van de kapers op de kust.

En hoe zouden wij het dan hebben?

Het stemt inderdaad tot nuchter nadenken!

Surinaamse vriendenkring.

Na afloop van de diploma-uitreiking op de C.P.I.M.-Bedrijfsschool zaterdag jl. was er gelegenheid de werkstukken der leerlingen te bezichtigen.

De vertegewoordiging van Latijns-Amerika op topconferentie

New York. — Het merendeel van de Latijns Amerikaanse ambassadeurs bij de Verenigde Naties gaf gisteren uiting aan „enige verwondering" over het initiatief van president Juscelino Kubitschek van Brazilië wat betreft de vertegenwoordiging van Latijns Amerika op de bijeenkomst der grote mogendheden, die eventueel in de Veiligheidsraad zal plaats vinden.

De ambassadeur van Cuba, dr. Emilio Nunez Portuondo, z.l. de particuliere meningen der Latijns Amerikaanse diplomaten samenvattend: „Alles schijnt erop te duiden, dat de topconferentie in de veiligheidsraad zal worden gehouden. Indien dit zo is, zal Latijns Amerika worden vertegenwoordigd door Colombia en Panama. Wij geloven, dat het nuttig zou zijn, dat alle Latijns Amerikaanse landen worden geraadpleegd door de bevriende landen, die aan deze bijeenkomst zullen deelnemen".

De Latijns Amerikaanse ambassadeurs, die in alfabetische volgorde -dus van Argentinie tot Uruguay — door A.F.P. werden ondervraagd, bleken niet genegen uitdrukkelijke verklaringen af te leggen, met uitzondering van de vermelde uitspraak van de Cubaanse ambassadeur.

Twee landen, die uiteraard bijzonder betrokken zijn bij het voorstel van de Braziliaanse president, zijn Colombia en Panama, die op het ogenblik deel uitmaken van de veiligheidsraad en bijgevolg stemmen over de beslissingen van de topconferentie. De ambassadeurs Alfonso Araujo van Colombia en Jorge Illuega van Panama wilden geen mening uitspreken en wachten instructies af van hun onderscheidene regeringen.

Het hoofd van de delegatie van een der grootste Latijns Amerikaanse landen merkte op dat niets kan verhinderen, dat bijvoorbeeld de president van Panama en de gekozen president van Colombia, Alberto Lleras Camargo, hun respectieve landen vertegenwoordigen op een topconferentie, indien deze in het kader van de veiligheidsraad plaats vindt.

De Marinierskapel, die zaterdagavond de 25e uitzending van de Curom voor de strijdkrachten, met een taptoe opende.

Manifestaties van Holland Festival trokken grote aandacht van buitenlandse pers

's-Gravenhage. — De manifestaties van het Holland Festival 1958 hebben in belangrijkere mate dan ooit tevoren de aandacht van de buitenlandse pers getrokken.

Bezochten in 1957: 59 vertegenwoordigers van buitenlandse bladen de verschillende manifestaties, in de afgelopen 4 weken is hun aantal tot 75 gestegen.

Onder deze 75 journalisten-publicisten vertegenwoordigden 27 de Duitse pers en 17 de Britse. Scandinavië was vertegenwoordigd door 3 kritici-verslaggevers, de Verenigde Staten door 5, waaronder een radio-man, Oostenrijk wederom door 6. Voorts waren er kritici uit België, 3 in totaal, alsmede Fransen, 5 in totaal. Tenslotte was er nog een aantal Griekse, Ierse, Israëlische, Italiaanse, Peruaanse, Tsjechische en Zwitserse bladen vertegenwoordigd.

In al deze gevallen betrof het geen in Nederland gevestigde vertegenwoordigers van buitenlandse bladen, doch verslaggevers, die speciaal voor deze gelegenheid ondervonden de in dit Festival ten tonele gebrachte opera's „Erwartung" en „Von Heute Auf Morgen" van Arnold Schonberg.

Parijs. — Het Franse passagiersschip „Ile de France" heeft een omweg gemaakt om gehoor te geven aan een noodsein, dat van het Zweedse schip „Kungsholm" afkomstig was. Daar bevond zich namelijk aan boord een man, die, op weg naar de Verenigde Staten, een hartaanval had gekregen en die door gebrek aan zuurstof dreigde te sterven. De „Ile de France" kwam een uur voor de dageraad op was in de nabijheid van de „Kungsholm" en leverde twee cilinders zuurstof af

De Iraakse ambassade in Londen is overgenomen door de 35-jarige oud-officier-kolonel Abdul Kadir Faik. De vorige ambassadeur in Londen is met vakantie in Rome. Hij is lijdende aan shock-verschijnselen. Men verwacht niet, dat hij op zijn post zal terugkeren. Abdul Kadir Faik (foto) staat onder direkte bevelen van de rebellen-leiders.

Laatste deel van zijn geschiedwerk

CHURCHILLS boeiend verraad aan zichzelf

Fonkelend van humor en aforistische originaliteit

(Van een bijzondere medewerker)

Het vierde en laatste deel van Sir Winston Churchills „Geschiedenis van de Engels-sprekende Volkeren" getiteld: „The Great Democracies", vormt de eigenlijke rechtvaardiging van de titel waaronder de vier delen zijn verschenen, want het geeft een duidelijk beeld van de ontwikkeling van de Engels-sprekende niet-Europese landen en het Gemenebest, alsook van de Burgeroorlog in Amerika. De politieke ontwikkeling van Canada, Australië, Nieuw-Zeeland en Zuid-Afrika, een onderwerp waarvan vele Engelsen zeer weinig afweten, wordt op boeiende wijze b[illegible]en in dit laatste deel, dat ongetwijfeld, tezamen met het tweede deel, beschouwd verdient te worden als het beste van dit monumentale en zeer persoonlijke werk. De [illegible]oerige beschrijving van de Noord-Amerikaanse burgeroorlog in het huidige werk is een meesterwerk op zichzelf. Evenals in de vorige delen zijn het personen, d.w.z. staatslieden, politici en veldheren, die de schrijver boeien. Het gaat over oorlogen en politiek. Philosofie, economie, handel, sociologie alsook de miljoenenkoppige massa's van kleine individuen op wier kosten geschiedenis gemaakt en geschreven pleegt te worden, interesseren de schrijver nauwelijks. En geen wonder. De schrijver behoorde zelf vele jaren tot het métier en zal in de geschiedenis gerangschikt worden onder de grootsten.

Indien het ging om een beroepshistoricus zou de boven geuite opinie ongetwijfeld neerkomen op afwijzende kritiek. Maar Churchill is niet een beroepshistoricus. Hij is een politicus, staatsman en oorlogsleider die schrijft over de onderwerpen die hem zelf gemaakt hebben tot een van de grootste persoonlijkheden van de wereldgeschiedenis. Het is niet overdreven te zeggen dat dit gehele werk van vier delen in de eerste plaats een boeiend zelfverraad is. Het is niet zozeer het verleden van Groot-Brittannië en van de andere Engels-sprekende naties waarover men leest als wel dat gedeelte van dit verleden dat formatief is geweest voor de persoon Churchill met zijn krachtig historisch besef en dat hem als staatsman in staat stelde de gebeurtenissen van elke dag te meten aan het verleden. En het zijn de persoon en de persoonlijkheid van de schrijver die de lezer een bijna roerend vertrouwen geven als Churchill zijn werk besluit met een sobere maar sonore profetie.

Het boek eindigt aan het begin van deze eeuw. En dit is wat Sir Winston zegt aan het eind, denkend aan de komende twee wereldoorlogen, maar ook aan onze eigen onmiddellijke toekomst: „Dit is een lang verhaal over de Engels-sprekende Volkeren. Zij zijn nu voorbestemd bondgenoten te worden in verschrikkelijke maar zegevierende oorlogen. En dat is niet het einde. Een nieuwe faze doemt voor ons op, waarin de verbondenheid nogmaals op de proef gesteld zal worden en waarin haar ontzagwekkende deugden wellicht zullen leiden tot het handhaven van de vrede en de vrijheid. De toekomst is niet te voorzien, maar het verleden behoort ons hoop te geven." Het is met een onkritische zucht van opluchting dat in deze nare dagen menig lezer dankbaar zal zeggen: „Ipse dixit."

Dit laatste deel is evenals de voorafgaande drie geschreven met dankbaarheid en deemoed. Het fonkelt van aforistische originaliteit en humor. You can hear the oldman chuckle. De persoonsbeschrijvingen zijn wederom meesterlijk. Het ene rappe en pezige portret volgt op het andere, en alle portretten zijn edelmoedig. Churchill vergeeft gemakkelijk. En hij schrijft als een aartsengel. Maar de grootste verdienste van dit gehele vierdelige werk is te zoeken in de les die het leert, een les die hierop neerkomt: Buigt u in deemoed over het lange verleden en leert dat de mens bereid moet zijn zijn kostbaarste waarden te verdedigen, dat hij moet volharden in tegenspoed en dat hij nimmer behoort te wanhopen.

Het vervolg op dit heerlijke en dikwijls uitbundig jongensachtige werk van de 83-jarige staat natuurlijk al lang op onze planken. Het is moeilijk niet een klein beetje te duizelen bij de gedachte dat deze zelfde auteur, die het nogal druk heeft gehad met andere zaken, ook een vierdelig werk heeft geschreven over de eerste wereld-oorlog en een monumentaal zes-delig werk over de tweede wereldoorlog. What a man!

De „Geschiedenis van de Engels-sprekende volkeren". Deel IV, is door de Uitgeversmaatschappij Elsevier (Amsterdam, Brussel) uitgegeven in een Nederlandse vertaling van John Kooy. Deze uitgave is door de vertaler voorzien van aantekeningen en van een uitvoerig register.

Kapitein KINCHELOE verongelukt

Luchtbasis Edwards. — Kapitein Ivan Kincheloe, die door de Amerikaanse luchtmacht was uitgekozen om het eerste Amerikaanse ruimtevliegtuig te besturen, is zaterdag met een straalvlieg in Californië verongelukt.

IS MEN IN INDONESIË DE ECONOMISCHE AFBRAAK BEU GEWORDEN?

Financiële ineenstorting dreigt

(Van een bijzondere medewerker)

Nu reeds enige jaren lang hebben de Indonesische regering en de linkse partijen zich alle mogelijke moeite getroost om de Nederlandse invloed niet alleen in het politieke leven, maar ook in het economische vlak uit te wissen.

Wat de politieke zijde betreft viel dat al zeer gemakkelijk, want de Nederlanders waren en zijn nu eenmaal volstrekt niet van plan zich met de politiek in Indonesië in te laten.

Het ligt voor de hand, dat de directies van cultuur- en handelsondernemingen hun best hebben gedaan om economisch onder de bestaande toestanden van hun zaken te maken wat er van te maken viel, zich aanpassend aan de veranderde omstandigheden en veelal loyaal aan de Indonesische geëmployeerden de gelegenheid biedend, in de hogere functies bij de ondernemingen hun plaats in te nemen.

De extremisten in Indonesië was dat evenwel niet voldoende. Zij drongen aan op algehele verwijdering der Nederlandse administrateurs en employé's en zo werden vrijwel alle Nederlandse ondernemingen onder beheer van de regering gesteld. De toenemende onveiligheid dwong de directies vrijwel al hun personeel en hun families uit Indonesië terug te trekken. Ook dit alles werd, hoewel natuurlijk onder protest, toch zonder uiterlijk vertoon genomen, ook al bracht dat aan de Nederlandse financiële belangen zeer grote verliezen toe.

De wederrechtelijke inbeheerneming heeft evenwel ook aan het Indonesische volk een ontwrichting van de economische en financiële omstandigheden opgelegd, want in het eerste halfjaar 1958 zijn de exporten volgens de officiële opgaven tot op 60 pct. van die van dezelfde periode 1957 teruggevallen. Bovendien hebben de financiële maatregelen van de afgevallen provincies, volgens de Indonesische opgave, een verlies aan de centrale regering berokkend van Rupiah 5 miljard.

Langzamerhand begint men in Indonesische kringen wel in te zien, dat men bezig is het kind met het badwater weg te gooien. De dekking van de bestaande geldschepping is tot onder de 10 pct ingezakt en deze totale afbraak van de Indonesische economie heeft ook bij de binnenlandse zakenlieden aldaar een zodanige bezorgdheid gewekt, dat om maatregelen wordt gevraagd, teneinde een totale ineenstorting van de financiële toestand te voorkomen.

Het wederopnemen van de export evenwel vereist een deugdelijke zorg voor de beplanting, voor de behandeling van het produkt, en een goed geleide en technisch verantwoorde afvoer- en verkooporganisatie. Het schijnt dat in de laatste weken in die richting pogingen worden ondernomen om met behulp van buitenlandse specialisten de mogelijkheden, die in Indonesië aanwezig zijn, weer op te voeren. De overeenkomst tussen de Indonesische regering en de firma A. van Hoboken en Co te Rotterdam betreffende de afvoer en verkoop van de Java-tabakken geeft daartoe reeds de richting aan, maar overigens zijn er in cultuurkringen geen verdere concrete aanwijzingen van een verbetering van de economische situatie.

De pogingen om daartoe te komen liggen dan ook veel meer in het politieke vlak en het heeft dan ook geen zin zich aan speculatieve verwachtingen te dien aanzien over te geven.

Toch schijnt er een beter klimaat te zijn doorgedrongen onder de druk der omstandigheden en het is te hopen, dat de nuchtere zin voor de werkelijkheid het Indonesische volk naar een betere toekomst zal voeren.

Een opname tijdens de plechtige heilige Mis van Dankbaarheid in de parochiekerk van Santa Maria bij gelegenheid van het zilveren priesterfeest van pastoor Julio Henriquez.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

[illegible] Eric's geroep wordt gehoord en ogenblikkelijk komen zijn mannen aansnellen, Svein met grote passen voorop. Een fel gevecht ontstaat waarbij Eric door het tumult heen schreeuwt; Vooruit, hak er maar op in, niemand mag ontkomen, want dan is het met ons gedaan! Svein is in zijn element en vecht voor drie; ook de andere Noren weren zich geducht af en weldra is het pleit beslist. — Ziezo, zegt Svein, d'r is geen een, die het kan navertellen! Nu nog gauw even met die andere kerels afrekenen zeker? Kom laten we dan opschieten — Ja, zegt Eric, we zullen moeten opschieten en hard ook, want nu is door Hako's verdwijnen, Ondur's argwaan versterkt en hij kan zijn maatregelen nemen.

Terwijl de gewonden en ook Hako verzorgd worden, zijn de overigen reeds weer op weg naar de burcht. Daar volgt de rest en Eric drijft tot nog groter spoed aan. — We moeten sneller vooruit komen, roept hij. — Tot elke prijs moeten we vóór Ondur op de burcht zijn.

HET APOSTOLAAT VAN DE GENEESKUNDE

Medische Missiezusters thans een bloeiende Congregatie

Ondanks het feit, dat het aantal medische missiezusters in de laatste 10 jaar is verviervoudigd, is de stichteres van deze congregatie, Moeder Anna Dengel, overtuigd, dat de missiegebieden van de wereld meer religieuzen, die tevens dokter of verpleegster zijn, nodig heeft.

Moeder Anna Dengel, thans 64 jaar oud en Algemeen Overste van de Congregatie is momenteel op visitatiereis in Noord Amerika, waarna zij naar Rome zal vertrekken om er verslag uit te brengen over haar congregatie.

Een beslissing van het Vatikaan 22 jaar geleden, waarbij aan religieuzen werd toegestaan de artsen-opleiding te volgen, is voornamelijk aan haar te danken. Zij verklaarde dat de 500 geprofeste Medische Missiezusters een belangrijke groei betekenen, vergeleken bij de 96 in 1945 en de vier in 1925, toen de Congregatie werd opgericht.

„Maar de behoefte aan religieuze medici is groter dan de groei van de congregatie. En de artsen moeten eerste-klas artsen zijn. Er is geen plaats voor 17de eeuwse geneeskunde, zelfs in de meest verwijderde missieposten", verklaart Dr. Dengel.

Er is praktisch geen enkele plaats ter wereld, hoever verwijderd ook, waar de bewoners goede van slechte medische verzorging niet kunnen onderscheiden. De Protestanten zijn daar met hun vakmensen. Andere hospitalen voeren hun professionele maatstaven steeds hoger op. Wij kunnen eenvoudig niet achterwege blijven. Zelfs een blinde kan de noodzaak zien van een communiteit van medische religieuzen. Het is geen geheim dat de halve wereld geboren wordt, leeft en sterft zonder de geestelijke en stoffelijke hulp te verkrijgen die voor de andere helft wel beschikbaar is.

Waarom Religieuze medici? „Omdat zij als medici en verpleegsters worden toegelaten in plaatsen waar ze als gewone missionarissen niet kunnen komen" zegt Moeder Dengel.

En waarom moeten de medici religieuzen zijn?

Moeder Dengel zegt, dat zij het antwoord hierop heeft geleerd als lekedokter in India in 1920.

„Stabiliteit is belangrijk", zegt ze. „Het feit, dat wij niet in een missiegebied komen om te verdwijnen. En het feit, dat wij als religieuzen ons leven wijden aan het welzijn van anderen, maakt indruk."

Deze Oostenrijkse van geboorte zag dat protestantse missies in India omstreeks de jaren 1920 flinke vooruitgang maakten toen zij voorzien werden van goed getrainde medici en verpleegstersmissionarissen. Toentertijd waren katholieke dispensaria, als die, waaraan dr Dengel verbonden was, zeer schaars.

Na vier jaar vertrok zij naar de Verenigde Staten de eerste groep van religieuze zusters te organiseren, die zich zouden wijden aan het medische missiewerk. „Zelfs nu, na 30 jaar, begrijpt niet iedereen wat wij trachten te doen", merkt zij op.

Wat wij trachten te doen, is het christendom te verspreiden door het apostolaat van de geneeskunde. Er wordt door de Congregatie niet aan bekeringswerk gedaan, het is het goede voorbeeld, dat de christelijke invloed ingang moet vinden.

Reeds in het eerste begin van haar loopbaan als religieuze deed zich voor het ideaal van dr Dengel het eerste struikelblok voor.

Het kanoniek recht verbood namelijk vrouwelijke religieuzen met publieke geloften de geneeskunst uit te oefenen. In 1936 vaardigde de Heilige Congregatie tot Voortplanting des Geloofs een dekreet uit, waarbij dit verbod werd ingetrokken. Dit kwam voor een deel door de invloed van Moeder Dengel.

Z.H. Pius XI zeide bij die gelegenheid: „De Congregatie tot Voortplanting des Geloofs zou gaarne zien, dat nieuwe instellingen voor vrouwen werden opgericht, die zich voornamelijk zullen wijden aan de gezondheidszorg in de missielanden.

De Zusters moeten getuigschriften als artsen en verpleegsters behalen. Zij moeten in deze delikate dienst een edele uitdrukking van de christelijke liefdadigheid zien een werk van barmhartigheid om de lichamelijke ellende te lenigen en [illegible] te openen voor de genade van de Verlossing."

De Congregatie heeft thans 23 centra, in India, Afrika, Zuid-Amerika, Europa, Engeland en de Verenigde Staten. Onder de 500 geprofesten bevinden zich 30 vrouwelijke artsen en 170 gediplomeerde verpleegsters, terwijl het aantal artsen steeds groeiende is.

De opleiding van de zusters behoort tot de langste, die een religieus geniet. Drie volle jaren voor geestelijke vorming worden vereist van het begin van het religieuze leven, zonder andere scholing of werk. Daarna volgt een gespecialiseerde opleiding, hetgeen in het geval van de Zuster-artsen neerkomt op een totale opleiding van 12 jaar (N.C.).

Interessante zaak voor Surinaams gerecht

Veertienjarige jongen trad op als huwelijksbeambte

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Tijdens de afwezigheid van een huwelijksbeambte heeft zijn 14-jarige kwieke kleinzoon zijn plaats ingenomen en een huwelijk ingeschreven met het gevolg, dat een 25-jarige man deze week wegens bigamie en valsheid in geschrifte voor de rechter stond.

Suriname kent een aparte huwelijksweigeving voor Aziaten. Volgens deze regeling kan een huwelijk volgens Hindoe- of Moslim-ritus worden gesloten ten overstaan van aangewezen huwelijksbeambten, die als regel priesters zijn en die verder moeten zorgen voor de inschrijving. Deze beambten hebben een huwelijksregister bij te houden.

Onlangs vervoegde een 25-jarige man, Wim Girjasing, zich bij Pandit Bharosa om een huwelijk aan te gaan. De 70-jarige Hindoe-priester was niet thuis. Maar zijn 14-jarige kleinzoon Ramkisoen wist waar het huwelijksregister was opgeborgen. Hij haalde het tevoorschijn en reed op de bromfiets met Girjasing naar de woning van de bruid. Daar liet hij het huwelijk voltrekken en schreef het netjes in het register in. De grootvader was later erg boos, toen kleinzoon hem van het gebeurde verwittigde, maar ondertekende de inschrijving, omdat het toch al een feit was.

De poppen raakten spoedig aan het dansen. Het bleek, dat Girjasing reeds 6 jaar getrouwd is, een vrouw met 5 kinderen heeft, bovendien roomskatholiek is, tot overmaat van ramp een familieboekje van zijn broer had overgelegd bij het tweede huwelijk. Dit leverde bigamie en valsheid in geschrifte op. Een huwelijk kan volgens de Aziatische huwelijkswetgeving niet gesloten worden tussen een Hindoe en een christen. Beide partijen moeten Hindoe zijn. Op grond van dit laatste werd het huwelijk ongeldig geacht. Deskundigen waren het er ook over eens, dat het huwelijk ongeldig is, omdat de 14-jarige Ramkisoen geenerlei ceremonie deed plaats vinden, maar het zonder meer inschreef. Daarenboven kwalificeerden zij het huwelijk ongeldig, omdat de huwelijksbeambte in elk geval meerderjarig (21 jaar) moet zijn.

Girjasing is volgens een psychiatrisch rapport verminderd toerekeningsvatbaar met een verlaagd bewustzijn. Het bleek ook nog, dat zijn eerste huwelijk eveneens ten overstaan van een huwelijksbeambte is voltrokken, en derhalve ook ongeldig moet zijn op grond van de tegenstelling Hindoe-christen. 's Mans mentale toestand in acht nemend, eiste het O.M. slechts 6 weken gevangenisstraf wegens valsheid in geschrifte. De tenlastelegging bigamie of poging daartoe liet het O.M. als dubieus schieten in het licht van de vermoedelijke ongeldigheid van het eerste huwelijk. De rechter zal de zaak nog een week bestuderen en dan uitspraak doen.

West-Duitse agent pleegde diefstal om weddenschap te winnen

Bonn. — Een politiepatrouille in West-Berlijn rook op een nachtelijke tocht onraad, omsingelde een winkel en zag een donkere gedaante wegrennen. Een agent haalde zijn revolver te voorschijn en schoot de vluchteling neer. Zijn zakken bleken vol te zitten met sinaasappelen, die hij had gestolen uit de winkel. Maar veel verrassender was, dat de inbreker zich ontpopte als een brigadier van politie. De man was op het dievenpad gegaan om een weddenschap te winnen.

Kopenhagen. — Drie ondernemende mannen, de Deen Le Botved, de Zweed Sven Eric Oengaard en de Amerikaan Jim Wynne, willen per raceboot van Kopenhagen naar New York varen. Als de zeespiegel glad is, denken ze 10 dagen over hun zeereisje te doen. De — zelfgemaakte — boot bezit twee buitenboordmotoren, die het vaartuig een maximum snelheid van 26 knopen geven.

Mae Clarke eist een miljoen dollar schadevergoeding

Los Angeles. — Mae Clarke, een filmgrootheid uit Los Angeles uit vroegere jaren, eist een miljoen dollar schadevergoeding van een TV-maatschappen, die de aktrice Ottola Nesmith heeft laten optreden in een aan haar, Mae Clarke, gewijd programma.

De pseudo-Clarke moest in het programma dingen zeggen, waaruit viel op te maken, dat Mae Clarke straatarm is, aan lager wal is geraakt en „als een sloof" leeft. Als de eis tot schadevergoeding wegens „inbreuk op mijn privéleven" wordt toegekend, zal Mae Clarke er weer helemaal bovenop zijn.

Onmiddellijk na hun aankomst in Jordanië maakten de Engelse parachutisten uit Cyprus zich gereed hun bivakken te betrekken.

Kamparts van Buchenwald gearresteerd

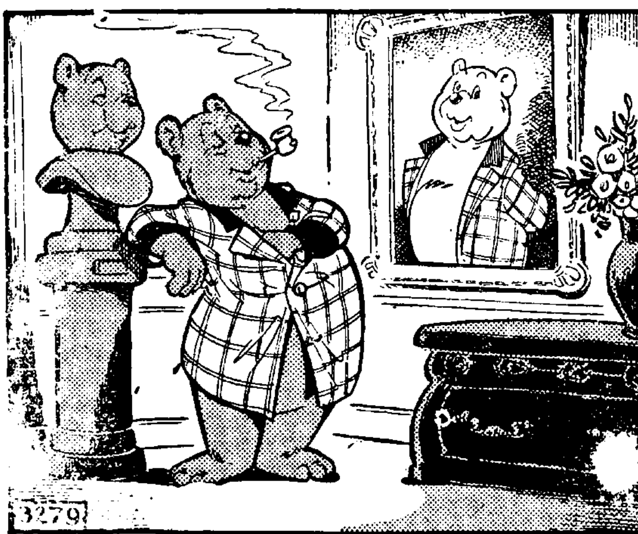
Cairo. — Dr. Hans Eisele, een gewezen Ss-arts, die beschuldigd wordt van medeplichtigheid aan moorden in het concentratiekamp Buchenwald, is op het hoofdbureau van de internationale politieorganisatie te Cairo gearresteerd.

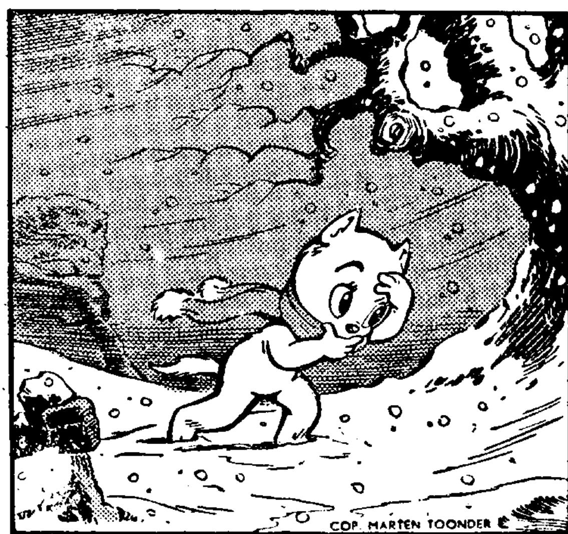
Eisele heeft om politiek Asiel in Egypte verzocht nadat West-Duitsland de Egyptische regering om uitlevering van Eisele gevraagd. Dit laatste verzoek zou in overweging zijn.

Voor zijn arrestatie op zaterdagavond zei Eisele een rein geweten te hebben en nooit iemand vermoord te hebben.

Dr. Eisele heeft de vorige maand overijld zijn praktijk in Muenchen in de steek gelaten, nadat zijn naam was genoemd bij het proces tegen de vroegere beul van Buchenwald Martin Sommer. Een der getuigen verklaarden op het proces, dat Eisele in een week tijds meer mensen had vermoord dan Sommer in zijn hele leven. Sommer werd veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf wegens het vermoorden van 25 mensen in het concentratiekamp.

Heer Bommel gaat het overdoen

3279 Na het avontuur met Zwelg, de Zwelbast, was er iets veranderd in heer Bommel. Hij had zijn kostbaarheden samen met de belastinggelden en de overige buit op laten graven en aan de rechtmatige eigenaars teruggegeven. Doch wanneer hij nu langs zijn kunstzinnige borstbeelden liep, kon hij ze met een nieuw licht in de ogen bekijken.

„Toch wel een kop", kon men hem dan horen mompelen. „Het is toch wel mooi om een Bommel te zijn— vooral wanneer men ontdekt heeft, dat men het zelf kan!"

Natuurlijk was er wel iemand, die het moeilijk had gekregen door deze veranderde levenshouding — en die iemand was Tom Poes.

„Het is natuurlijk wel prettig, dat heer Ollie zich zo opgewekt voelt", mompelde hij zorgelijk, toen hij zich op een dag door een sneeuwjacht repte. „Maar het is er voor mij niet gemakkelijker op geworden. Hij wil nu alles zèlf doen — en hij wil zijn leven veranderen. Wat moet daarvan worden?"

Ach ja, voor een toegewijd vriend van heer Ollie was er reden voor ongerustheid. En dat die reden gegrond was bleek wel, toen Tom Poes om half zeven plotseling gegrepen werd door een gierende windvlaag, die.........

Maar halt. Laat mij proberen om op ordelijke wijze verslag te doen van heer Ollie's verdere levenswandel. Het volgende ware verhaal heet: „Heer Bommel gaat het overdoen" en het begint morgen.

Arg. petroleumproduktie wordt verdrievoudigd

Ondertekening van contracten met buitenlandse maatschappijen aangekondigd

Grote BELANGSTELLING in Amerikaanse kringen

Washington. — De aankondiging van de ondertekening van een reeks contracten door Argentinië met buitenlandse petroleummaatschappijen met het oogmerk de Argentijnse petroleumproduktie te verdrievoudigen, is te Washington met grote belangstelling ontvangen.

In officiële Amerikaanse kringen onthoudt men zich voorshands van commentaar op deze gebeurtenis, waarvan het State Department door zijn ambassadeur te Buenos Aires op de hoogte was gesteld.

Men wacht in deze kringen op de volledige tekst van de toespraak, waarin president Arturo Frondizi de bijzonderheden van de aangegane overeenkomst bekendmaakte, alvorens zich erover uit te spreken.

De officieuse reacties, die gisteren zijn vernomen, waren zeer gunstig. Deskundigen op het gebied van Argentijnse economische zaken zijn eenstemmig van mening, dat de genomen maatregel voor Argentinië een „beslissende stap" betekent naar de oplossing van een acuut probleem.

In deze kringen gelooft men, dat de deelneming van buitenlandse maatschappijen in de exploitatie van de Argentijnse petroleumbronnen in een vorm, die geen afbreuk doet aan het monopolie van de Argentijnse staatsmaatschappij „YPF", niet alleen zal bijdragen tot een sanering van de economie, die zwaar belast wordt door de behoefte om ter waarde van 300 miljoen dollar per jaar aan petroleum in te voeren, maar evenzeer tot de politieke stabiliteit van Argentinië.

Men is er nochtans zeker van, dat president Frondizi in de komende dagen van de zijde van sommige ultra-nationalistische kringen in het land aan critiek zal blootstaan. Bevoegde waarnemers geloven echter, dat op de duur, de resultaten, die niet zullen uitblijven, de tegenstanders tot een andere opvatting zullen brengen.

De stap, die Frondizi gedaan heeft en waarvoor ieder van zijn voorgangers terugdeinsde, duidt naar het oordeel van deze waarnemers er ook op, dat het verzet tegen de regering van Frondizi afneemt.

In politieke kringen te Washington volgt men met aandacht het huidige streven in Argentinië om de twee tegengestelde kampen van de radicale groepering weer tot elkaar te brengen. Dit streven, gepaard met een diepe verdeeldheid in het Peronistische kamp, wordt voor de politieke toekomst van Argentinië als een geruststellend teken beschouwd.

Sommige deskundigen hebben ook de mening uitgesproken, dat het Argentijnse voorbeeld in petroleumkwesties eventueel zou kunnen worden gevolgd door Brazilië, waar zich een soortgelijk politiek-economi- een soortgelijk politiek-economisch vraagstuk zich voordoet.

Tussen neus en lippen

Ook de dieren hebben hun malligheden

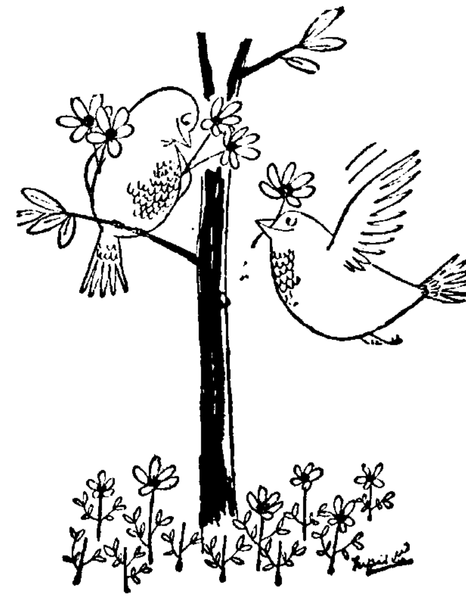
Wie zich vol van afschuw en niet-begrijpen afwendt van het mensdom dat met atoom- en waterstofbommen bezig is zijn eigen graf te delven, en zijn troost gaat zoeken in de dierenwereld, waar hij slechts eenvoudige natuurlijkheid denkt te vinden, zal ook daar vaak zijn hoofd niet-begrijpend moeten schudden. Zoals bijvoorbeeld de organist van de Allerheiligenkerk te Louth in Engeland, die bij het uitoefenen van zijn verheven ambt werd gedwarsboomd door veldmuizen.

Toen hij op zekere dag zijn vingers spreidde over het klavier, merkte hij dat de gladde toetsen werden afgewisseld met afgeknaagde stukjes hout. Veldmuizen hadden zich te goed gedaan aan de zwarte toetsen, alléén aan de zwarte.

Ook de Engelse mus, altijd een voorbeeld van gewone degelijkheid gaat zich de laatste tijd te buiten aan excentrisch gedrag. hij pikt namelijk bloemen de kop af, liefst de geelkleurige bloemen. Waar deze vandaliteit vandaan komt, is de geleerden al evenzeer een raadsel.

Begrijpelijker is het handigheidje van de graspieper, die tegenwoordig op melkkarren wipt en de kapsules van de flessen kapot pikt om de room op te zuigen, maar een mysterie blijft, waarom de Europese boekvink, de Afrikaanse kwikstaart en de Indische „babbelaar" als razenden lospikken op naafdoppen van auto's.

Andere vogels hebben weer een vreemde voorkeur voor mieren. Sommige wentelen zich in mierenhopen en laten deze diertjes over hun veren rollen. In het verleden werd deze manier van doen beschouwd als een poging om zich te bevrijden van kleine parasieten, maar onlangs heeft een ornithologe, mevrouw L. M. Whitacker, ontdekt dat bepaalde vogelsoorten op dezelfde wijze omspringen met andere dingen zoals uien, motballen, mosterd, azijn en hete chocolade. Een van de proefvogels gebruikte zelfs haarlotion om zich in te baden.

Pensioen voor Gineta?

Een veteraan uit de eerste wereldoorlog heeft de Italiaanse minister van defensie om pensioen verzocht voor zijn 43-jarige muilezelin, Gineta, die met hem aan het oorlogsfront is geweest.

„Gineta is nu 43 jaar oud," zo schreef de 72-jarige veteraan Giuseppe Guattarini, uit Olmeneta (Noord Italië) aan de minister. „Ik ontmoette haar voor het eerst toen ik in 1917 bij de Alpen-troepen diende. We waren samen aan het front en Gina deed haar plicht. Onder zwaar vijandelijk vuur bracht zij warm eten naar onze dappere jongens, die met grote moed tegen de Oostenrijkers vochten.

„Zij hielp mij in alle jaren, nu is Gina oud en heeft rust nodig, maar ik kan haar eten niet langer betalen," verzuchtte hij in zijn brief, „dit is de reden waarom ik u, meneer de minister, heb geschreven. Met het oog op de verdiensten van Gina gedurende de oorlog 1915—1918, vraag ik u een pensioen voor haar zodat zij de laatste jaren van haar leven in vrede kan doorbrengen."

Giuseppe wacht nu af wat de minister ervan zal zeggen.

Klein maar dapper

Ernie Swain is vijftien jaar lang verzorger van het leeuwenverblijf in de Londense dierentuin geweest en in al die jaren heeft hij niet één keer een knauw gekregen. Niet zodra was hij echter een dezer dagen naar het knaagdierenhuis overgeplaatst of hij werd prompt door een muis gebeten. Swain was kennelijk wat gaan neerkijken op het kleine grut na zoveel jaren omgang met de koning der dieren.

Duur lunchje

Zestig lekkerbekken en zes beroemde chef-koks hebben zich onlangs te Londen tegoed gedaan aan een „internationale gastronomische lunch", die 180 gulden per hoofd kostte.

Het maal was bereid door chef-koks uit België, de Verenigde Staten, Duitsland, Hongarije, Spanje en Turkije. Zij waren gekozen uit de 66 restaurants van de Brusselse wereldtentoonstelling.

Sokrat Lagos uit Turkije, bereidde de hors d'oeuvres, Pedro Sureda Salamia uit Spanje kwam met een kipgerecht op tafel, de Amerikaan Alex Pimineta kookte een gerecht van mossels, vis, spek en uien, dat hij „hellesoep" doopte, de Belgische chef G. Close maakte „Filet de boeuf vieux Bruxelles", en de Duitser G. Mohrke zorgde voor het ijs.

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

63

Het was zoiets als een vracht kuilvoer met veel rot aan de kanten. De hoeveelheid rot-afval was een graadmeter voor de kwaliteit van het voer.

En zo was het aantal zelfmoorden misschien wel een aanwijzing voor de welstand onder de mensheid.

Er bestond een woord voor dit verschijnsel.

Maar welk?

„Vertel me eens precies je ervaring van deze morgen, Johan," zei pastoor Bouwman.

Na zijn bezoek bij Van Gurp was hij regelrecht bij mij de hof ingelopen.

Met zo weinig mogelijk woorden voldeed ik aan zijn verzoek. Ik praat niet graag over zulk soort dingen. Mijnheer pastoor trok duchtig aan zijn sigaar en dacht minutenlang na. Tenslotte zei hij:

„De zaak is niet zo ingewikkeld! Ik zal naar Monseigneur gaan en vragen of de dode op gewijde aarde mag worden begraven. De oude Van Gurp was niet toerekenbaar."

Ik stak mijn schop in de grond, sloeg mijn armen over elkaar en leunde tegen een paaltje van de afrastering: de pastoor had een onderwerp aangesneden, waarover ik het wel nooit met mezelf eens zal worden.

„Ik meende dat de Kerk op dit punt onverbiddelijk was," zei ik, tamelijk stug.

„Ten opzichte van de misdaad is de Kerk dat zeker," antwoordde de priester, „maar zou jij deze stumper schuldig durven noemen aan zelfmoord?"

Peinzend staarde ik naar de horizon. Ik haalde diep adem en zei:

„Is de schuldvraag wel zo belangrijk, mijnheer pastoor? Van Gurp heeft zelfmoord gepleegd, dat is een *feit*. Soms denk ik wel eens, dat wij bezig zijn, God zelf in Zijn barmhartigheid te overtreffen. Hebt U nooit opgemerkt, hoe onbarmhartig God de *feiten* straft? De wellusteling loopt een geslachtsziekte op, onafhankelijk van zijn schuld, van de erfelijke aanleg of van het milieu, waaruit hij voortkomt.

O, ik begrijp U wel! U wilt het hele dorp laten zien, dat het met Van Gurp niet zo slecht is gesteld. Maar is het niet belangrijker dat het dorp ziet, hoe slecht het gesteld is met de zelfmoord... Van Gurp zal ook zonder kerkelijke begrafenis wel in de hemel komen..."

Pastoor Bouwman had aandachtig geluisterd. Hij trok nog altijd hevig aan zijn sigaar. Eindelijk zei hij bedachtzaam: „Ja, juist van jou had ik iets dergelijks kunnen verwachten. En als ik hier aangesteld was als theoloog, dan zouden we uit dit onderwerp eens 'n keurig dispuut gaan spinnen. Maar ik ben hier aangesteld als herder van levende zielen. Ik heb te handelen hic et nunc." (Deze uitdrukking gebruikte hij dikwijls!) „Ik moet zielen in de hemel brengen, geen vraagstukken. Het is nu eenmaal een algemeen gebruik, rekening te houden met de ontoerekenbaarheid van de mens. Onze beschaving heeft zich tot dat peil ontwikkeld. We kunnen de klok niet terugzetten op de Middeleeuwen. Maar wat jij wél kunt doen, dat is: een streek opzoeken waar misschien nog iets van de Middeleeuwen is overgebleven. Ik heb je dat al eens meer gezegd, maar je gelooft mij niet. De ontwikkeling van iedere beschaving gaat gepaard met sommige verschijnselen, waarmee jij altijd in botsing zult komen."

„Wàt voor verschijnselen dan!"

Ik schreeuwde de woorden uit in zulk een wilde wanhoop, dat de priester mij ontsteld aankeek.

„Nu ja," sprak hij kalmerend, „noem het voor mijn part decadentie-verschijnselen."

Decadentie.

Dat was het woord, waarnaar ik al die tijd had gezocht. Het kraakte me als een afschuwelijke vloek in de oren.

Iedere beweging die leidt naar de vernietiging van het Leven, is een vorm van *decadentie* ....

„Laten we nog even naar Marietje gaan kijken," zei pastoor Bouwman zacht.

Als een gebroken stuk mens liep ik achter hem aan naar binnen.

Het kind lag in de bedstee van mijn ouders. Het hield de handjes voor de ogen en gaf op geen enkele vraag antwoord.

De pastoor streek haar over de glanzende krullen. Hij keek haar lange tijd aan en vertrok.

In het achterhuis zei hij tegen me:

„Behalve zijn eigen lichaam heeft de oude Ariaan misschien ook nog een kinderziel vermoord."

„Decadentie", was mijn enige antwoord.

Ik kocht voor Marietje een pop met een ledikantje en een onverteerbare hoeveelheid snoepgoed. Daarna sprong ik op mijn paard, dat nog altijd gezadeld was en reed de hei in.

Vos gedroeg zich in den beginne nog wat onrustig, maar op de zandweg naar de hei zette hij er een regelmatige galoppas in.

Aan deze rit denk ik steeds terug als aan iets onherroepelijks, hoe dwaas dat ook mag lijken.

De regen gutste bij vlagen uit de dicht-opeengepakte wolken bijna horizontaal over de weg. Dof kletsten de paardehoeven in de roestbruine modder.

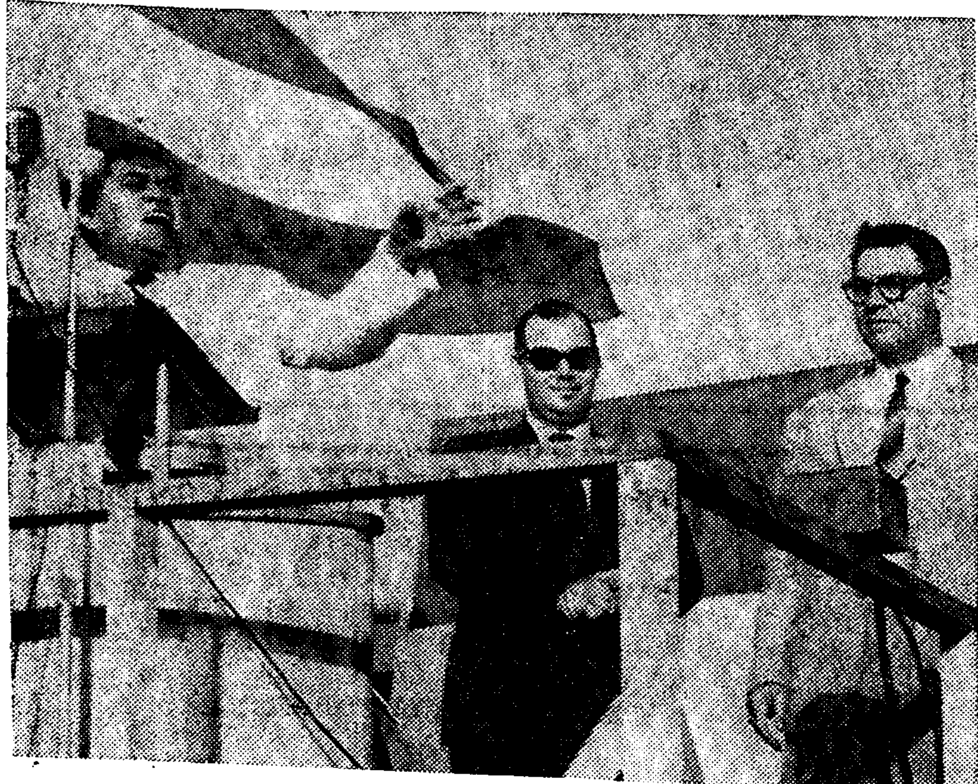
Bij de zandheuvels aangekomen, bond ik mijn paard aan een boom en klom moeizaam naar boven. Ik nam stappen van een meter, maar zakte telkens een halve meter terug, hetgeen me deed denken aan de roltonnetjes in een speeltuin.

Bij de top van de voorste heuvel zocht ik een plaatsje onder een bochtige den, die geheel in de breedte was uitgegroeid, omdat de wind hem belet had, de hoogte in te gaan. De vele grillige takken wezen overal omhoog, juist of ze overal de kop gestoten hadden tegen een onzichtbaar koepeldak. Taai klemden de oranjekleurige wortels zich vast in het geelbruine zand. De wind had ze overal blootgelegd.

(Wordt vervolgd)

MULTI-MILJOENENPROJEKT NADERT VOLTOOIING

Geweldige belangstelling bij officiële ingebruikname van eerste eenheid waterfabriek

De heer Nicolas Piña, hoofd van de Arubaanse Voorlichtingsdienst, leidde op emotionele wijze de promotor van het waterplan, minister Yrausquin, in. In het midden gedeputeerde Henriquez; vlak voor de minister (rechts) de schakelkast met drukknop, waarmede de waterfontein in werking werd gesteld.

Oranje-pamflettenregen maakte gebeuren tot politieke demonstratie

Oranjestad. — Een geweldige verkeersstroom trok gistermiddag in de richting van Balashi, waar Z. E. Minister Yrausquin op officiële wijze de eerste eenheid van 's werelds grootste en meest moderne waterfabriek officieel in gebruik stelde. De politie had de handen vol, maar slaagde er op vakkundige wijze in deze stroom in goede banen te leiden.

Op het met vele vlaggen feestelijk versierde terrein vond de menigte van belangstellenden van naar schatting tussen de drie en vijfduizend personen een plaats. De grote opkomst viel niet te verwonderen. De waterfabriek wordt een bedrijf dat de moeite waard is en bovendien was zaterdag door middel van een partij-pamfletten regen, waarin de PPA haar aanhangers tot een demonstratie opriep, nog eens nadrukkelijk gewezen op de partijpolitieke zijde van deze feestelijkheden.

Mogelijk dat dit laatste de reden was, dat slechts een klein deel van de officiële genodigden gehoor gaf aan de uitnodiging. Binnen de brede rijen van belangstellenden, bleef een zeer groot aantal stoelen voor de officiële gasten ledig. Onder de ongeveer 150 genodigden, die acte de présence gaven zagen wij, behalve Minister Yrausquin, de tijdelijk gezaghebber, gedeputeerden en hoofdambtenaren, Z. E. Minister Beaujon, en de heer Lopez Beaujon, als vertegenwoordiger der Staten uit Curaçao, de griffier van de Staten de heer van Grieken, de postdirecteur P. Breusers, het Statenlid mevrouw van der Linde Helmeyr van Aruba vertegenwoordigers van de geestelijkheid, van de militaire overheid, leden van Staten en Raad (maar slechts van de regeringspartijen) en tal van vertegenwoordigers van het bedrijfsleven, de banken en de handel.

In verband met het feit dat vele belangstellenden nogal laat kwamen werd met ruim een half uur vertraging begonnen. De tijd van wachten werd gekort door muziek van de Excelsior Brass Band, onder leiding van de heer Muller. Om tien over vijf kon ceremoniemeester Nicolas Piña, die de bijeenkomst op voortreffelijke wijze voorbereidde, een openingswoord spreken.

De tijdelijk gezaghebber van Aruba, de heer Eric Arends heette de aanwezigen van harte welkom en sprak de wens uit dat het grote water projekt de Arubaanse gemeenschap tot groot nut zal dienen.

De gedeputeerde voor de watervoorzieningsdienst, Oskar Henriquez was volgende spreker en bracht onder meer naar voren dat er veel en moeilijk, maar ook byzonder interessant werk moest worden verzet om tot het stichten van deze geweldige centrale te geraken.

Aruba is nu echter uit de waternood verlost en kan met deze fabriek tenminste twintig jaar vooruit. Daarbij komt dan bovendien, dat het niet alleen gaat om de behoefte van de bevolking te bevredigen, maar bovendien maakt deze onderneming een verdere industrialisatie van het eiland mogelijk.

Een begin daarvan is al gemaakt. Door de waterfabriek wordt de hydroponics farm mogelijk, de hotelbouw en het aantrekken van de chemische fabriek.

2500 woningen die al tientallen jaren op water wachten, kunnen straks worden aangesloten. De heer Henriquez deelde vervolgens mee, dat bericht van verhindering werd ontvangen van Z. E. de Gouverneur, daar deze al eerder had beloofd aanwezig te zullen zijn bij de op Curaçao te houden internationale voetbalwedstrijd.

Verder kwam er een gelukwenstelegram binnen van de heer Perreira, administrateur van de watervoorzieningsdienst, die momenteel met verlof in Nederland is.

Aan velen, vervolgde de heer Henriquez zijn wij dank verschuldigd. Dank aan Singmaster en Breyer, die het werk op de meest efficiente en kundige wijze uitvoeren. Het bestuurscollege is zeer voldaan over het door Singmaster & Breyer geleverde werk.

Dank vervolgens aan het personeel van de Watervoorzieningsdienst dat de laatste maanden zoveel extra werk verrichtte. Dank aan de Lago, niet alleen voor de financiële steun, maar vooral ook voor de bereidwilligheid tot samenwerken en de vele waardevolle technische adviezen. Dank verder aan de financiële instellingen die bij de financiering hielpen en voor al ook dank aan de arbeiders, die hier werkten. Er waren momenten dat hier 750 arbeiders meehielpen. Het gemiddelde aantal was 550. Het Bestuurscollege en de bevolking van Aruba kunnen trots zijn op de arbeiders, die de grootste kracht van ons land uitmaken. Met uitzondering van een handvol ingenieurs en opzichters werd het werk geheel door Antilliaanse krachten uitgevoerd. Men kon in de behoeften voorzien, zonder dat het nodig werd arbeiders van buitenaf aan te voeren.

Aruba kan de toekomst met vertrouwen tegemoet zien, dank zij haar arbeiders die in staat zijn en wereldbedrijf als de Lago gaande te houden en 's werelds grootste waterfabriek en een groot hotel bouwen.

De arbeidssituatie hier en de geoefendheid van de arbediers vormen voorname factoren bij het aantrekken van nieuwe industrieën. Zij vormen Aruba's grootste reclame.

Ten teken van waardering heeft het bestuurscollege besloten om de bij de waterfabriek werkende arbeiders een 5% loonsverhoging toe te staan.

Daarna is het woord aan Z. E. Minister Yrausquin, die zich vooral tot de bevolking richt. Als hij, aangekondigd door de heer Piña het platform betreedt, wordt hij luide toegejuicht en hoort men het publiek op waarderende wijze „Papa, papa" roepen....

De heer Yrausquin noemt de bijeenkomst van werkelijk historische betekenis.

Het bestuur van Aruba maakte door het koene besluit van deze grote fabriek te stichten een einde aan de jaarlijkse verliezen van de oude fabriek, welke ongeveer een half miljioen per jaar beliepen.

Nu is er een overvloed aan water en zal de prijs met bijna de helft kunnen dalen. Dat betekent voor ons volk, aldus de minister een grote besparing. Bovendien opent de fabriek perspectieven voor de landbouw, die niet langer oogsten zal zien mislukken tengevolge van de droogte. Spreker wenst het bestuur en de bevolking van Aruba van harte geluk. Dit werk kwam tot stand ondanks de felle critiek van de zijde van diegenen die de overheid wensen tegen te werken. De grote fabriek waarvan nu het eerste gedeelte werd voltooid vormt echter een symbool van de onoverwinnelijke geestkracht van de Arubanen.

Na deze redevoering voldeed de minister aan een verzoek van Gedeputeerde Henriquez en stelde hij door op een knop te drukken een voor deze gelegenheid gebouwde fontein in werking.

Op 25 sproeigaten springt de veertig meter hoog spuitende fontein daarop in werking, waarmee wel het verschil werd gedemonstreerd in de watersituatie.

De nieuwe eenheid maakt het spookbeeld van een watertekort tot een historisch gebeuren. Aruba heeft thans leven en welvaartbrengende water in overvloed. Het vlot afgewerkte ceremonieel was hiermee geëindigd.

Voor de belangstellenden was er op het terrein een bar ingericht waar gratis koele dronken werden geserveerd en voor de genodigden was er een ontvangst in het grote centrale schakelhuis, waar de initiatiefnemers voor de waterfabriek handen tekort kwamen om de vele gelukwensen in ontvangst te nemen.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. van Wijck Troepiaalweg 24 Julianadorp tel: 4222
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst.
J. A. Mensink tel. 3270

Rederij-Scheepsagentschappen.
W. Punt tel: 2580

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098; van 1.00 — 7.30 A de Kater tel: 2096

Theater Asiento.
Geen Voorstelling:

Zeer hartelijk afscheid van wnd. Commissaris STUVEL

Oranjestad. — In de politie-cantine te Oranjestad, werd zaterdagmorgen afscheid genomen van hoofdinspecteur H. Stuvel, die het laatstelijk optrad als wnd. Commissaris van politie en thans, na vijf jaar detachering op de Antillen naar Nederland terugkeert, waar hij zijn vroegere werkzaamheden bij het politiekorps van Arnhem gaat hervatten.

In de cantine was het druk en gezellig. Onder de velen die afscheid kwamen nemen van deze sympathieke en verdienstelijke politieman zagen wij de subst. Officier van justitie, mr. Flick, de heer Botterweg, die van deze gelegenheid uit Curaçao overkwam, de tijdelijk gezaghebber van Aruba de heer Eric Arends, de commandant van de Mariniers en een schare van vertegenwoordigers van het Arubaanse korps, alsmede talrijke „burger" orienden.

De heer van Marion trad op als ceremoniemeester en leidde **de heer Arends als** eerste spreker in. Deze bracht namens het BC de bank over voor 't werk dat de heer Stuvel hier op voorbeeldige wijze verrichtte. Te kort is spreker nog in zijn functie van tijdelijke gezaghebber om met gezag als hoofd van politie te spreken, maar hij kent de scheidende functionaris al langer en in zijn vroegere functie van post-direkteur ondervond hij altijd de groots mogelijke samenwerking onder meer en laatstelijk. Bij het plaatsen van de „drive in" brievenbussen, heeft men geprofiteerd van de ervaring en kennis van de heer Stuvel. Spreker neemt gaarne de gelegenheid te baat om de heer Stuvel ook in zijn verdere loopbaan veel voorspoed en geluk te wensen.

De heer Botterweg, wnd. hoofdcommissaris van politie, zegt het bijzonder te betreuren weer een zo uitstekend politieman te zien vertrekken. In de korte tijd dat hij met hem samenwerkse is hij de heer Stuvel zeer gaan waarderen. Zijn suggesties en ideëen waren steeds weer efficient en praktisch. Het vertrek betekent een verlies voor het korps. Het is jammer, iemand die hier zo goed op zijn plaats was, de Antillen verlaat.

Mr. Flick dankt voor de grote mate van medewerking welke het parket van de heer Stuvel mocht ondervinden. Justitie en politie behoren bij elkaar als een broek en een overhemd.... De combinatie was, mede door de volledige medewerking die steeds van de heer Stuvel werd ondervonden, een zeer goede.

Majoor Giesberts, kazernecommandant van de Mariniers, wilde eveneens van dankbaarheid getuigen voor de samen- en medewerking. Indien grote oefeningen van de Mariniers slaagden, dan was dat voor een belangrijk deel te danken aan de adviezen en de gulle en loyale medewerking van de heer Stuvel.

Namens het Arubaanse korps sprak vervolgens **de heer Kibbelaar,** die onder meer naar voren bracht, hoe de heer Stuvel onder chaotische omstandigheden de leiding van het korps op zich nam.

Door zijn bijzondere kundigheid en zijn waardige en juiste houding wist hij een vaste koers uit te zetten en het afglijdingsproces van het politiekorps af te remmen.

De politieke invloeden op het korps wist de heer Stuvel te trotseren. Collega en ondergeschikten leerden U kennen als een ervaren man met onwankelbare beginselen.

Een man met een diep inzicht en onbreukbare geest. De tijd zal slechts leren, of de door de heer Stuvel uitgezette een koers kentering ten goede betekende en of het afglijdingsproces, dat al bedenkelijke vormen had aangenomen nog blijvend te remmen is.

Spreker prijst ook de menselijke en warme interesse, die de scheidende functionaris toonde voor de Antilliaanse samenleving. Hierdoor wist hij het respect te winnen bijvoorbeeld van de taxi chauffeurs wiens problemen hij begreep.

Ook zij zullen U niet vergeten. Het korps verliest in U een uitstekend officier en de Antilliaanse bevolking een goede vriend.

Spreker besluit zijn rede met de beste wensen en een cadeau, namens het gehele personeel.

Mevrouw Stuvel werd intussen in de hulde betrokken en kreeg een prachtige bouquet bloemen aangeboden.

De heer Stuvel deed zich daarop nog van een vrij onbekende zijde kennen.... n.l. als een gevat en uitstekend spreker. Stuk voor stuk bedankte hij de sprekers en bracht onder meer naar voren, dat zijn vertrek verband houdt met persoonlijke omstandigheden. Het is n.l. gewenst dat de kinderen in Nederland hun scholing voortzetten.

Het is jammer dat hij aan zijn opvolger een onderbezet korps moet overdragen. Het tekort aan personeel is ernstig en belemmert een juiste uitvoering van de aan de politie opgedragen taak. Men beseft over het algemeen buiten het korps te weinig hoeveel extra werk er dagelijks door het personeel wordt verzet en welk een onverantwoordelijk zware last tengevolge van dit tekort op het personeel wordt gelegd.

Wat de brievenbussen betreft, waarover de gezaghebber sprak, hoopt de heer Stuvel, dat daarin menige brief zal worden gedeponeerd, waarop zijn naam en adres staat....

De samenwerking met het parket, waarover mr. Flick sprak, is bijzonder verheugend en noodzakelijk. Op zijn beurt dankt de heer Stuvel voor de ondervonden hartelijkheid en voor de waardering welke de politie van de zijde van justitie bij herhaling mocht genieten.

De medewerking met de Mariniers is spreker licht gevallen. Hij heeft n.l. grote belangstelling en waardering voor het Korps Mariniers en ware het niet dat de dokter destijds de verhouding tussen zijn lengte en omvang onevenwichtig vond dan zou hij mogelijk wel het uniform van dit keurkorps dragen.

Zich richtende tot de heer Kibbelaar zegt spreker zeer verheugd te zijn geweest dat juist deze **Antilliaanse** collega het woord wilde voeren. Dit geeft aan de zeer hartelijke woorden nog extra waarde.

De heer Kibbelaar en andere collegae brengt spreker dank voor de ondervonden vriendschap en het gehele korps wenst hij toe dat de zo nodige versterking van personeel zal komen, waardoor het door ieder gepresteerde werk beter tot zijn recht zal komen.

Het valt spreker zwaar afscheid te nemen van het politiekorps op de Antillen en van de gemeenschap, die zo gul was met haar vriendschap, in het bijzonder. Omstandigheden dwingen tot dit afscheid. De Antillen vergeten zal spreker echter nimmer.

Er is nog een koele dronk en gelegenheid voor een persoonlijk afscheid.

Daarvan wordt een druk gebruik gemaakt.

De Ontvanger van het eilandgebied Aruba maakt hierbij bekend, dat de aanmaningen voor grondbelasting 1957, waarvan de aanslagbiljetten gedagtekend zijn vóór 1 maart 1958, zullen worden verzonden op 1 augustus 1958 en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 2 augustus 1958 verschuldigd worden. Behalve aanmaningskosten zal intrest in rekening worden gebracht te rekenen met ingang van de derde kalendermaand volgende op die, waarin de laatste termijn verviel.

Aruba, 24 Juli 1958.

OPENBARE VERKOOP

Op Donderdag 31 Juli 1958 des voormiddags om 10 uur zullen ten overstaan van de ondergetekende ten kantore van Notaris Mr A. A. G. Smeets aan de Handelskade nummer 9B ex artikel 1203 alinea 2 van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken worden verkocht:

1. De 2 woonhuizen, plaatselijk bekend KONINGSTRAAT 45 en 47 met erven en grond, staande en gelegen op OTRABANDA in het Stadsdistrict van Curacao, kadastraal aldaar bekend als Stadsdistrict Sectie B nummer 847, groot 920 m²;
2. De drie woonhuizen, plaatselijk bekend GEORGE MADUROWEG 19 en 21 en SCHOUT BIJ NACHT VAN STAVERENWEG 26, met erven en grond, staande en gelegen op VAN ENGELEN in het Tweede District van Curacao, nader omschreven in rooibrief d.d. 15 October 1929 nr. 380, groot 2000 m²
3. Het woonhuis, plaatselijk bekend NIEWINDTSTRAAT 44 met erf en grond, staande en gelegen op OTRABANDA in het Stadsdistrict van Curacao, kadastraal aldaar bekend als Stadsdistrict Sectie B nummer 444, groot 153 m²;
4. De 3 woonhuizen, plaatselijk bekend REMBRANDSTRAAT 7, 9 en 11 met erven en grond, staande en gelegen op OTRABANDA in het Stadsdistrict van Curacao, kadastraal aldaar bekend als Stadsdistrict Sectie B nummer 132, groot 212 m²;
5. De woonhuizen, plaatselijk bekend NIEWINDTSTRAAT 22 en 22A, met erven en grond, staande en gelegen op Otrabanda in het Stadsdistrict van Curacao, kadastraal aldaar bekend als Stadsdistrict Sectie B nummer 454, groot 388 m².

De veilingscondities liggen gedurende acht dagen voor de dag van de verkoop ten kantore van voornoemde Notaris voor een ieder ter inzage.

J. W. VELEMA
Wnd.-Notaris.

OPENBARE VERKOOP

Op Donderdag 14 Augustus 1958 des voormiddags om 10 uur zal ten overstaan van de ondergetekende ten kantore van Notaris Mr A. A. G. Smeets aan de Handelskade nummer 9B ex artikel 1203 alinea 2 van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken worden verkocht:

het tot 3 Mei 2005 durend recht van erfpacht op het stuk grond, gelegen op de hoek LEEUWENHOEKSTRAAT/DONDERSTRAAT op MUNDO NOBO in het Stadsdistrict van Curaçao, kadastraal aldaar bekend als Stadsdistrict Sectie B nummer 1335, groot 700 m², met het daarop gebouwde woonhuis, plaatselijk bekend LEEUWENHOEKSTRAAT 22.

De veilingscondities liggen gedurende acht dagen voor de dag van de verkoop ten kantore van voormelde Notaris voor een ieder ter inzage.

J. W. VELEMA
Wnd.-Notaris.

OPENBARE VERKOOP

Op Donderdag 21 Augustus 1958 des voormiddags om 10 uur zullen ten overstaan van de ondergetekende ten kantore van Notaris Mr A. A. G. Smeets aan de Handelskade nummer 9B ex artikel 1203 alinea 2 van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken worden verkocht:

De twee pakhuizen, gelegen achter CARACASBAAIWEG 236 met erven en grond, staande en gelegen op BOTTELIER in het Tweede District van Curaçao, nader omschreven in meetbrief d.d. 2 Maart 1951 nummer 56, groot 1100 m².

De veilingscondities liggen gedurende acht dagen voor de dag van de verkoop ten kantore van voormelde Notaris voor een ieder ter inzage.

J. W. VELEMA
Wnd.-Notaris.

Nederlands elftal wint in teleurstellende ontmoeting van CURACAO

Hierboven het Nederlandse team va n spelers beneden 23 jaar, dat een 3—1 overwinning op Curaçao behaalde.

Spelmoment tijdens de wedstrijd Nederland — Curaçao. Foto: Een hard schot vliegt rakelings over het Curaçaose doel.

Willemstad. — Ten aanschouwe van een boordevol gevuld Rifstadion traden gistermiddag de voetbalelftallen van Nederland en Curaçao, bestaande uit spelers beneden 23 jaar tegen elkaar aan.

Voorspelden wij in onze voorbeschouwing van zaterdag j.l. een Nederlandse zege van twee doelpunten verschil, het bleek gisteren, dat wij het bij het rechte eind gehad hebben.

De Nederlandse spelers onder wie zich internationaal zeer bekende spelers bevinden, waarvan het publiek zeer grote verwachtingen koesterde, hebben zeer zeker niet beantwoord aan deze verwachtingen. Zonder afbreuk te willen doen aan de 3-1 zege en er rekening mee houdend, dat de Nederlanders het klimaat en het vreemde, harde veld tegen hadden, moet het ons toch van het hart, dat de Nederlandse ploeg teleurgesteld heeft. Van enig speloverwicht van de Europese spelers was er vooral in de tweede helft geen sprake en ware het niet, dat de Curaçaose aanvallen van alle kracht ontbloot was en de afwerking zeer veel te wensen overliet, dan had de plaatselijke ploeg minstens een gelijkspel kunnen bevechten.

De eerste twee Nederlandse goals waren gewoonweg het gevolg van het feit, dat keeper Vijzelman, die blijkbaar met zenuwachtigheid te kampen had, de bal liet glippen, waardoor Nederland, dat in deze periode een veldmeerderheid toonde, met 2-0 kwam voor te staan.

Ook bij de derde goal ging Vijzelman niet geheel vrijuit en het overigens goed gerichte schot van Rutten vloog over het hoofd van de slecht opgestelde Vijzelman in het doel. Eerlijkheidshalve moet worden toegegeven, dat het Curaçaose tegenpunt ook geen fraaie goal was en ontstond na een fout van de prima spelende spil Schilder, wiens enige fout in deze ontmoeting met een doelpunt werd afgestraft.

Coen Moulijn, die als de attractie van deze wedstrijd was aangekondigd liet niet veel van zich zien. Wel bracht hij af en toe het publiek in extase door zijn snelle rushes en fraaie schijnbewegingen, doch de Curaçaose achterhoede had het vooral op Coen gemunt en dekte hem (hoewel soms hardhandig) afdoend.

Na de rust werd Moulijn door Bosselaar vervangen.

Bij de Curaçaoënaars moeten speciaal Beltrand en Jansen genoemd worden, die verschillende tegenaanvallen onschadelijk maakten en aan wie het vooral te danken is, dat de 3-0 voorsprong voor de rust niet groter werd.

Na de pauze vond er in de Curaçaose gelederen een vervanging plaats, die wij niet goed konden begrijpen. Midvoor Bodkins werd uit het team gelaten en zijn plaats werd ingenomen door Martel, die tot dan toe linksbuiten had gespeeld. Op de linksbuitenplaats verscheen Gumbs, die een goede partij speelde en de maker was van het enige tegenpunt van Curaçao. Als linksbuiten zou Martel misschien nog kunnen voldoen, doch als middenvoor vinden wij hem niet de juiste man op de juiste plaats.

De wedstrijd:

Reeds in de eerste minuten van de wedstrijd slaken verschillende Curaçaose supporters een zucht van verlichting. Curaçao begint met de wind tegen, doch de jongens spelen met bijzonder veel animo en het valt op te merken, dat men belust is op een revanche.

Na drie en een halve minuut spelen komt de eerste corner voor Nederland genomen door Moulijn en daarna weer een outbal, ingegooid door dezelfde speler. De Curaçaose verdediging is in de eerste minuten zichtbaar bevreesd voor deze speler en neemt het zekere voor het onzekere door de bal vaak uit te trappen. Na zes en een halve minuut komt een snelle Curaçaose aanval. Doelman van Dijk loopt uit en keert het gevaar, waarna de geheel in het wit spelende Nederlanders een tegenaanval ondernemen. En inderdaad worden hun pogingen beloond als keeper Vijzelman naar voren gekomen en uitvallend de bal vastgrijpt, deze echter weer laat vallen en verliest aan de toesnellende Rutten, die langs hem heen in open doel trapt. Deze goal komt als een verrassing voor eenieder en er zijn slechts zeven minuten gespeeld. Enige minuten later wordt Vijzelman weer omspeeld en de bal verdwijnt in de goal, doch scheidsrechter van Rosberg keurt dit doelpunt af wegens buitenspel. Er volgen nu enige tegenaanvallen van Curaçaose kant, doch men pingelt te veel voor het vijandelijke doel. Menig aanval wordt onderbroken door de Nederlandse defensie, die met de lange Schilder als spil zeer betrouwbaar bleek te zijn.

Na negentien minuten spelen komt het tweede Nederlandse doelpunt.

Jansen schiet van verre hard in. Al vallend pakt Vijzelman de bal vast, kan hem echter niet vasthouden en via de binnenkant van de paal verdwijnt de bal in het net: 2-0.

Het is te zien dat het moraal van de Curaçaose spelers hierdoor uiteraard niet versterkt wordt, men verliest zienderogen aan zelfverzekerheid en als twee minuten voor de pauze Rutten de stand brengt op drie-nul door een verre hoge bal dan denken reeds velen aan een herhaling van het Rotterdams débacle.

Na de rust zijn er in Nederlandse gelederen verschillende veranderingen aangebracht, terwijl ook trainer Confessor enige wijzigingen in zijn team heeft gemaakt. Vijzelman is nu vervangen door Stomp, die zich naar onze mening meer op zijn gemak voelde dan zijn voorganger.

Dit blijkt wel, direct in de vijfde minuut na de pauze als Coenen na een solo-run een harde treffer plaatst in de rechterhoek, die door Stomp onschadelijk wordt gemaakt.

In de tiende minuut na de rust wordt een zeer goed geplaatste bal, die keeper van Dijk reeds gepasseerd was, tegen de lat geschoten.

Verschillende aanvallen volgen nu en er hangt een goal in de lucht. Door slordig schieten, te ver doorgevoerde combinaties en te lang draien worden vele kansen verprutst.

Pas nadat spil Schilder een schijnbaar onschuldige aanval niet afdoend afwerkte en Gumbs de gelegenheid gaf van korte afstand in te schieten werd de stand op 3-1 gebracht.

Er leefde weer hoop op in de harten der Curaçaose aanhangers, doch de aanvallen waren te doorzichtig en van elke fantasie ontbloot. Ook miste de Curaçaose voorhoede schutters, die voor de afwerking van de aanvallen zorg moesten dragen. Hoewel de tweede helft een Curaçaos overwicht toonde, werd dit niet in meerdere doelpunten omgezet. Er werd gepingeld op de halflinie der Nederlanders en met de zeldzame doorbraken wist de snel ingrijpende Nederlandse verdediging wel raad.

Het einde kwam met een 3-1 zege voor Nederland, die hoewel verdiend, enigszins geflatteerd genoemd kan worden.

Hieronder de elftallen, zoals die in het veld verschenen bij het begin van de wedstrijd:

Nederland: van Dijk, Kruiver, Kraay, Schilder, den Engelse, Jansen, Fransen, Groot, Rutten, Moulijn, en v.d. Lee.

Curaçao: Vijzelman, Bertrand Pinedo, Jansen, Royer, Philips, Bibiana, Cameron, Bodkins, Valerian, Martel.

Vreugde in het Nederlandse kamp! Na de wedstrijd Curaçao — Nederland stroomden de Nederlandse supporters het veld. Nederlandse militairen namen enthousiast de Nederlandse spelers op de schouders en voerden hen in triomftocht naar de kleedkamers.

SPORTBERICHTEN

Wielrennen

Nijmegen. — De tweede rit om het kampioenschap van Nederland op de weg voor profs en onafhankelijken, die zondagmiddag op een parcours bij Berg en Dal werd gehouden, is gewonnen door Gerrit Voorting. Hij won de sprint van het peloton. Tweede werd Piet Maas, derde Peter Post en vierde Michel Stolker. De laatste leidt nu in de algemene rankschikking voor het kampioenschap van Nederland op de weg. Er moet nog één wedstrijd gereden worden.

Tennis

Egmond aan Zee. — De Franse damesploeg heeft de tenniswedstrijd tegen het Nederlands team te Egmond aan zee met 8—5 gewonnen. Op de laatste dag slaagde alleen mevr. Thung erin haar Franse tegenstandster (mevr. Fritz) te verslaan.

Atletiek

Nijmegen. — De interlandwedstrijd atletiek Nederland — Duitsland is zowel bij de dames als bij de heren met groot verschil door de Duitsers gewonnen. De cijfers bij de dames waren: Nederland 44 pt en Duitsland 70 pt. Heren: Nederland 107 pt en Duitsland 199 pt. Eindstand: 1) Duitsland 269 pt; 2) Nederland 151 pt. Nederland behaalde slechts overwinningen op: de 4 x 100 meter dames (Hannie Bloemhof, Ine Spijk, Ria van Kuik en Joke Bijleveld); de 100 meter (11.8) en de 200 meter (24.6) dames (Hannie Bloemhof), en bij de heren: Eef Kamerbeek (110 meter horden 14.6) en Kees Koch (discus 51.33). Henk Visser kwam bij het vèr-springen slechts tot 6.99 meter.

Tenniscircus van JACK KRAMER in Nederland

Scheveningen. — Het „Tennis-Circus" van de Amerikaan Jack Kramer was zaterdag en gisteren in Nederland. Zaterdag versloeg de Australiër Rosewall de Amerikaan Tony Trabert met 6—1 en 6—4. Lewis Hoed — Wimbledon-kampioen van 1957 — klopte voorts Pancho Segura met 6—2 en 6—3. Tenslotte kwamen Hoad en Trabert uit tegen Rosewall en Segura in het dubbelspel. De laatste combinatie zegevierde met 9—7 en 6—3.

Egyptische pers zet aanvallen op Westelijke mogenheden voort

Cairo. — De Egyptische pers zet haar dagelijkse aanvallen tegen de westelijke mogendheden, en vooral de Verenigde Staten en Engeland, voort en beschuldigt deze ervan een aanval in het Midden-Oosten voor te bereiden.

Terwijl de kranten hun lezers waarschuwen zich „op het ergste voor te bereiden", wordt de gemoedstoestand der Egyptische regeringsleiders in welingelichte kringen als volgt beschreven: „De oorlog om Suez moet ons een les zijn. Wij moeten niet vergeten, dat de agressie tegen Egypte aanving op 29 oktober 1956, op dezelfde dag, die door Hammarskjoeld was bepaald voor een conferentie te Génève tussen Egypte Engeland en Frankrijk om een oplossing voor de meningsverschillen te vinden. Dit kan zich herhalen. En een nieuwe agressie kan worden ontketend op de dag, die voor een Topconferentie is bepaald."

Eensgelijks is de Egyptische pers van mening, dat de westelijke mogendheden het denkbeeld van een Topconferentie slechts aanvaarden om hun agressieve bedoelingen aan het oog te onttrekken. „Het is niet vreemd, dat wij ons op het ergste voorbereiden — zo schrijft „Al Ahkbar" — op het moment, dat een Topconferentie wordt voorbereid en waartoe president Nasser wellicht zal worden uitgenodigd."

EDWIN THOMAS zal naar Suriname terugkeren

Paramaribo. — Naar aanleiding van een vorig bericht inzake de terugkeer van de regisseur van het Surinaamse passiespel deelt de heer L. Lichtveld aan het ANP mede, dat er omtrent de terugkeer van de heer Ed. Thomas geen enkele onzekerheid bestaat.

Zodra zijn gezondheidstoestand dit toelaat, zal Edwin Thomas naar Suriname terugkeren om de regie van het passiespel weer op zich te nemen.

Deze week kregen de spelers en speelsters een oproep om de repetities, die voorlopig onder leiding van de heer Lou Lichtveld (Albert Helman) gehouden zullen worden, weer bij te wonen.

Zoals bekend is Lou Lichtveld de auteur van het passiespel en hieraan verbonden als dramaturg.

Athletiekwedstrijden tursen RUSLAND en AMERIKA

Moskou. — Gisteren begon te Moskou de ontmoeting tussen de twee sterkste atletieklanden van de landen van de wereld: Rusland en de Verenigde Staten. Na de eerste dag hebben de Amerikanen een kleine — 8 punten groot zijnde — voorsprong.

Dat danken zij aan hun heren atleten, die op de sprintnummers, de horden, het kogelstoten en het kogelslingeren een dubbele overwinning behaalden. De Amerikaanse dames moesten — hoewel ze beter voor de dag kwamen dan verwacht werd — met een puntenverlies genoegen nemen. Er werd geen wereldrekords verbeterd.

Er werd slechts één nationaal rekord verbeterd. Dat was op de 4 x 100 meter estafette dames, waar de Amerikaanse meisjes Isabele Daniels, Lucinda Williams, Margret Matthews en Barbara Jones met een tijd van 44.8 sec. het nationale rekord aan stukken liepen. Ook de herenestafette ging bijzonder snel Bijna was het wereldrekord gesneuveld. Ira Murchison, Ed Collymore James Segrest en Ira Davis zorgden voor een tijd van 39.6 sec. en dat is slechts 0.1 sec. boven het wereldrecord. Een verrassing was ongetwijfeld de overwinning van Barbara Jones op de 100 meter dames. Voor de drie eerst aankomenden werd dezelfde tijd, nl. 11.6 sec. afgedrukt.

C. C. C.-kwartiertje

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje, dat morgenavond om kwart over negen via de Curom wordt uitgezonden, zal er een vraaggesprek gehouden worden met de heer en mevrouw Thomas.

Het J.P.F. - BASKETBALL - TOERNOOI

„Free for all" ontaardde wedstrijd Panthers - Huracan

Willemstad. — Het publiek, dat gisteravond in het J.P.F.-sportpark aanwezig was, werd vergast op een „free-for-all" tijdens de wedstrijd Huracan — Panthers.

Jong Curacao verslaat Girl Trotters

Het merendeel van de aanwezigen, dat gekomen was om van basketball te genieten, was over de gang van zaken niet tevreden. Velen verklaarden dan ook in het vervolg de basketball-wedstrijden niet meer te zullen bezoeken, indien in de huidige toestand geen wijziging komt.

Wij willen dan ook bij het bestuur van de basketballbond erop aandringen een grondig onderzoek in te stellen naar de oorzaken van het ontaarden van deze ontmoeting en stappen te nemen om herhaling van het gebeurde van gisteravond te voorkomen.

De basketball-sport wordt op deze wijze niet gediend en de personen, die verantwoordelijk zijn voor het uitlokken van het gevecht, moet een zware straf worden opgelegd.

Tijdens de wedstrijd tussen Huracan en Panthers, die in zeer matig tempo begon, was het Lieuw Choi (Ananie) die de score opende voor Panthers. Het spel had van de kant van Panthers een zeer vreesachtig karakter, aangezien twee der spelers van deze club een brief hadden ontvangen, waarin o.m. stond dat zij ongelukken zouden oplopen indien zij gisteravond zouden meespelen. Dus verstreek de eerste helft van de wedstrijd zonder dat er veel spannende momenten waren geweest. De ruststand was 21-16 in het voordeel van Panthers.

Na de rust ging het wat vlotter, aangezien er nu van beide kanten verwoed werd gespeeld.

Zes minuten voor het eindsignaal van de arbiter ontstond er tussen een speler van Huracan en Panthers een handgemeen. Dit kwam na een „rebounds" toen de guard van Panthers in het bezit kwam van de bal en de speler van Huracan, die op de grond lag, hem aan zijn voeten trok.

De Panther-Guard werd toen driftig en diende de op de grond liggende Huracan-speler enige schoppen toe. Het werd toen een „free for all".

Na dit incident werd het spel hervat en Panthers won met 35-28. De voorwedstrijd, die tussen de damesteams Jong-Curaçao en Girl-trotters ging werd gewonnen door Jong-Curaçao met 20-12. Topscorers waren voor Jong Curaçao: I. Landberg en E. de Mee (6 punten) en voor Girl Trotters S. Celestina en E. Philips met 4 punten.

Bij de heren wedstrijd waren de topscorers voor Panthers Schoop en May met 8 punten en voor Huracan Allee met 12 punten.

Bij het a.s. concert van het Cur. Phil. orkest

Vanmorgen arriveerden uit Caracas de medewerkers aan het concert van het Curaçaosch Philharmonisch Orkest op a.s. Woensdag in ROXY, n.l. Mevr. Hasselaar, fluit, Mario Colombo, hobo, Heinz Tesch, fagot, Luis Fusilli, violoncel, en Jose Tabarelli, contrabas.

Als solist treedt op ERIC LANDERER in het vierde pianoconcert van BEETHNOVEN. Op het programma staan verder: Ouverture Bes gr.t. van Joh. Chr. Bach, en Symphonie No. 98 Bes gr.t. van Haydn.

Mevrouw A. Sprockel— Mommers ✝

Vrijdagmiddag overleed te haren huize in de Niewindstraat, nog vrij plotseling Mevrouw A. Sprockel-Mommers, echtgenote van de Heer John H. Sprockel. Zondagmiddag had na een uitvaartmis in de H. Familiekerk alhier, onder grote belangstelling de bijzetting plaats in het familiegraf aan de Rodeweg. Onze condoléances aan de familie.

Ook Sowjet vrouwen roeren zich

Moskou. — Het comite van Sowjet-vrouwen heeft er bij alle vrouwen in de wereld op aangedrongen te protesteren tegen „de Brits-Amerikaanse agressie in de Arabisce landen, aldus heeft Tass gemeld.

Zendt uw protesten naar de Verenigde Naties zodat deze organisatie haar plicht doet en de agressie veroordeelt. Aldus het comite.

Nog 400 V.N.-waarnemers voor LIBANON gevraagd

Beiroet. — De waarnemersgroep der V.N. in Libanon heeft Hammarskjoeld gevraagd nog waarnemers te zenden waardoor de groep 600 leden zou tellen. Dit is gisteren verklaard in kringen die in nauw contact staan met de waarnemers.

De groep heeft het in gepubliceerde rapporten duidelijk gemaakt, dat het moeilijk is de grens met Syrie te inspecteren met slechts 200 waarnemers.

Het Curaçaose voetbalelftal, dat gisteren tegen de Nederlandse ploeg aantrad en een 1—3 nederlaag te casseren kreeg.